

Giới thiệu Viễn Giả

Dạo này đọc nhiều vô hạn xuyên, vô hạn lưu với vô hạn khủng bố nên cũng nổi hứng viết truyện.

Truyện này nữ chính tuyệt đối là con đẻ. Đánh đấm ác liệt là việc của Trung Châu đội, bày mưu tính kế đã có Sở Hiên, đánh nhau là việc của Trịnh Xá, con đẻ của ta chỉ cần dạo chơi rồi đưa bạn trai về thôi. Nữ chính chính là BUG lớn.

Nữ chính có chứng sợ người lạ, chỉ yêu nói chuyện với sinh vật. Đặt ra là không thể đổi huyết thống, không thể mở khóa AND, không bị đưa vào ác ma đội. Nữ chính không ảnh hưởng đến toàn cục.

Mời các bạn cùng đón đọc truyện Viễn Giả của tác giả Lưu Thiên Thiên nhé.

Bạn đang đọc truyện *Viễn Giả* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1: Chương 1 Tiến vào quỹ dị

Vô Nhan yên lặng nhìn xung quanh. Khung cảnh là trên tàu vũ trụ. Cô ở đây đã hai tháng, bay qua bay lại trên tàu, nhìn những việc xảy ra. Phải, là bay. Vô Nhan cũng không hiểu tại sao mình đang ở trong phòng, tỉnh dậy đã ở trạng thái phiêu du trong không gian này. Cô nghĩ là mình nằm mơ, nên thực sự rất bình tĩnh. Vô Nhan cũng lớn mật đi khắp tàu vũ trụ thăm quan. Sau đó, cô mơ hồ nhận ra, đám nhân viên nghiên cứu trên tàu và lũ xấu xí kia là gì. Alien, đám quái vật dị hình đáng kinh tởm mà cô vừa xem phim cách đây không lâu. Nói như vậy là do xem phim quá nhiều, chính mình nằm mơ đến lũ này rồi.

Sau đó, Vô Nhan bay xung quanh lũ Alien xấu xí đáng kinh này ba ngày, cô phát hiện cô có thể giao tiếp với chúng nó. Thật bị kịch!!! Lần đầu tiên bị chúng nó nhảy bổ vào còn giết mình súyt đau tim mà chết (Chỉ cảm thấy tại sao chị bay được vậy?). Sau đó phát hiện chúng nó cũng không thể công kích được mình, cô còn vui vẻ lượn quanh, chạm (là xuyên qua) lũ sinh vật này. Người trên tàu cũng không biết sự hiện hữu của cô. Sau đó, Vô Nhan vui vẻ nói chuyện với Alien. Có lẽ là do nằm mơ, nên cô chỉ cần chạm vào là có thể giao tiếp với chúng nó. Ngoài việc kêu “ăn ăn ăn” thì lũ này thực sự ngốc nghếch đến đáng thương. Nhưng vì quá tự ki, đám khoa học kia thì suốt ngày nghiên cứu, đám binh lính trên tàu thì hằm hằm rất đáng sợ nên cô chỉ còn cách bay quanh lũ Alien kia và nói chuyện. (Nhan Nhan, người mới đáng sợ. Nào có ai sợ người mà không sợ Alien cơ chứ?)

Vô Nhan năm nay 20 tuổi, là sinh viên năm hai. Cô là người bình thường như bao người khác. Học xong 12 năm, lên đại học, dần nhận ra cuộc đời vô vị, nhàm chán, bất công. Vô Nhan không cao, chỉ có 1m55. Dáng người nhỏ, mặt có chút trẻ con nên thường bị nhầm là học sinh cấp 2. Điều này là sự sỉ nhục trong cuộc đời cô, dù có tập đủ mọi biện pháp tăng chiều cao theo sách hay mạng thì lên đến đại học cô cũng không cao lên nữa. Vô Nhan có sở thích là đọc truyện, xem phim, chơi game online giết thời gian và tập xà (Nghe nói tập xà tăng chiều cao, nhưng sao tập suốt 7 năm mà chỉ thấy tay dài vậy? Nhan Nhan không muốn thành nữ cơ bắp (TTATT))

À, cô còn mắc chứng sợ người lạ nữa. Cho nên Vô Nhan thực sự có rất ít người bạn thân. Bù lại cô rất có nhân duyên với động vật. Đối với Vô Nhan, trên tàu này con người = người lạ = đáng sợ, Alien = động vật = loài có duyên với mình = đáng yêu. Vậy nên sau nỗ lực nói chuyện với Alien, 1 tuần sau cô đã có thể chào hỏi chúng. Sau 10 ngày, chúng cũng đề ý tới cô mà không theo kiểu “ăn ăn ăn” mà trở thành “nhan nhan nhan” (Tại sao lại là nhan nhan nhan? À, vì nữ chính thường chỉ vào mình và giới thiệu Nhan Nhan với Alien đó.)

Ngày thứ 12 ở trên tàu, cô đã bắt đầu có chút sốt ruột. Giác mơ này cũng quá chân thật và dài đi. Đến bao giờ cô mới tỉnh nhỉ? Sau đó, không có gì làm dẫn đến làm những việc ngu ngốc, cô bắt đầu thao thao với Alien chuyện trên trời dưới biển. Cô nói với chúng nó việc đám khoa học làm gì với con chúng nó. Sau đó, bị kịch phát sinh. Alien phản nộ rồi. Lúc bắt đầu là dị động một trận khiến cho đám khoa học hoảng loạn phun một đồng thuốc vào. Không ngờ thuốc này có chất khiến Alien kích thích não. Alien biến dị, bắt đầu có trí thông minh. Thật sự rất thần kì. Đương nhiên đám nhà khoa học kia không biết, mà người duy nhất biết là Vô Nhan ngồi một góc đếm kiến. (Ta không làm gì mà, ta chỉ nói sự thật. Huhu vũ trụ thật đáng sợ, tiến hóa thật đáng sợ. Alien, chúng ta lại nói chuyện.)

Một tháng sau, Alien có trí tuệ như đứa trẻ 5 tuổi, không ngừng hỏi Vô Nhan. Vô Nhan mặt đầy lệ, cảm giác giống tự bê đá đập vào chân mình. Sau đó cô hỏi thăm chúng có muốn cứu con không. Alien lại thần nhiên.

“Tại sao phải cứu chúng nó? Loài của chúng ta không giống con người. Alien là cá thể tách biệt, chúng ta chỉ sinh đẻ, sống hay không chính là bọn trẻ tự giành giật cơ hội, giống như cô nói về loài chim đẩy con khỏi tổ tự bay, hay như rùa khiến con nó tự bỏ ra biển vậy. Nếu chúng nó sống, đương nhiên ta cao hứng, không thì là do chúng nó không đủ mạnh.”

“Vậy sao trước ngươi tức giận?”

“Đó là bản năng. Trước khi có trí tuệ thì chúng ta chính là dựa vào bản năng. Giống như nó” Alien chỉ sang bên cạnh “Nó tuy được thí nghiệm, nhưng đến giờ vẫn ngu ngốc kêu ăn ăn ăn đấy. Cô nói chuyện với ta nhiều nhất, đương nhiên ta nhanh tiến hóa hơn họ. Đương nhiên cũng là do ta thông minh.”

Vô Nhan muốn rơi lệ. Thật sự là một con nhóc tự kiêu. Không phải cô thấy nó dễ nhìn nhất, lần nào nói chuyện cũng là đến gần nó nói nhiều nhất sao?

“Vậy sao người vẫn bị nhốt? Không phải là không có khả năng đi ra.”

“Ta cũng không biết. Có cảm giác có người nói với ta chưa đến thời điểm. Dù sao thì trong này có ăn. Tình huống để đảm bảo đầy đủ nhiệm vụ cũng không tổn thương được ta. Sống ở đây còn có bạn bè cùng nhau sống. Mặc dù chúng nó sống thật, chỉ muốn kêu ăn, nhưng cũng còn có Nhan Nhan kể chuyện.”

“Vậy còn hoàng hậu? Ta nhớ Alien hoàng hậu có thể điều khiển khống chế tất cả Alien khác, hơn nữa còn mạnh nữa.”

“Nhan Nhan sống, đó là lý thuyết. Trên thực tế Queen không chỉ có một. Họ có một chất khiến chúng ta sợ hãi, cộng thêm sóng não phát triển, nổi bật sóng áp đảo chúng ta. Tuy nhiên cô nghĩ giờ ai có thể phát triển hơn ta? Trong phi thuyền này, ta là mạnh nhất, thông minh nhất. Thậm chí ta có thể cướp quyền kiểm soát của Queen, chẳng qua ta lười thôi. Một lũ suốt ngày chỉ “ăn ăn ăn”, cũng chỉ có Queen muốn chúng họ về.”

Vậy nên nói, người đã tự kiêu đến độ không cần người bảo hộ. Vô Nhan bay qua nói chuyện với một nhóc Alien khác, mặc kệ con nhóc kia kiêu căng giao lưu với hàng xóm bên cạnh.

Sau đó, vào một ngày đẹp trời của tháng thứ hai trên tàu vũ trụ, khi đang lướt qua gian ký sinh của đám khoa học, Vô Nhan giật mình thấy mấy chục cột sáng chiếu vào khoang ký sinh. Mấy chục người đột ngột xuất hiện khiến cô giật hết cả mình. Đám con con Alien như được mùa, lần lượt áp vào mặt đám người kia. Vô Nhan tò mò xung quanh đánh giá, bất chợt bị thu hút bởi một khoang thí nghiệm. A, bộ đồ này thật giống của mình, đáng người cũng thật giống của mình. Mỗi tội mặt bị Alien con che mất, không thấy. Sau đó một trận chói sáng, Vô Nhan nghĩ là chỉ chớp mắt, nhưng tỉnh dậy lại thật sự muốn khóc luôn. Trước nghĩ là hồn xuyên, giờ là cả thân xuyên rồi. Vô Nhan ngồi ngơ ngác đánh giá mọi người xung quanh. Thực sự quý dị không chịu được. Là lỗi thấy hay thực sự từ Alien chuyển sang truyện khác rồi?

Bạn đang đọc truyện *Viễn Giả* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Chương 2 Thì ra là vô hạn khủng bố

Một giọng nói khiến cho Vô Nhan giật mình hơi co người lại, giảm thiểu cảm giác tồn tại. Nam thanh niên mặt mày dữ tợn, lạnh lùng nhìn mấy người, kể cả cô như nhìn một đồng xác chết.

“Vô luận thế nào, xem ra lần phim kinh dị này thật sự đã bị thay đổi kịch bản, hơn nữa mức độ thay đổi cũng không nhỏ... Sáu người các người, tên tuổi, nghề nghiệp trước kia, am hiểu phương diện nào, ta cho mỗi người ba mươi giây để nói.”

Nghe thấy vậy, Vô Nhan càng mộng. Mấy người bên cạnh nhào nhào khiến cô đau cả đầu. Rõ ràng vẫn là phi thuyền mình đã bay qua bay lại hai tháng không biết bao nhiêu lần, tại sao lại có thể như vậy? Chẳng lẽ lại chuyển cảnh trong mơ?

Vì vậy, khi hoàn hồn, Vô Nhan nhận ra thanh niên tóc vàng vừa đứng cạnh mình đã đứng phía bên cạnh thanh niên đang tỏa ra hơi thở “chờ lại gần”. Còn lại bên này mấy người vẫn nhao nhao, nhưng rõ ràng cũng là những người không hiểu chuyện xảy ra như mình.

“Tiêu Hoành Luật, giới thiệu tình huống đại khái cho họ một chút, không nên trì hoãn thời gian, chỉ cần kiểm tra được điểm thường là được... bla bla bla. Chiêm Lam, quét hình tàu. Vô luận thế nào cũng nhất định phải kiểm tra hoàn cảnh xung quanh cẩn thận, có người ở đây, Alien hẳn là không thể đột kích chúng ta bất ngờ.”

Tiêu Hoành Luật? Chiêm Lam? Nghe tên thật quen. Còn có, thanh niên tóc vàng kia hình như lúc này tự giới thiệu là Trình Khiếu. Truyện nào quen như vậy nhỉ? Phải rồi, là Vô hạn khủng bố. Lần này thì Vô Nhan triệt để thành ngu ngốc rồi. Alien, phi thuyền, Tiêu Hoành Luật, Chiêm Lam, Trình Khiếu. Vậy thanh niên khó chịu kia chính là Trịnh Xá, nam chính của tiểu thuyết này. Còn có, đây là do La Lệ đã bị ký sinh nên tức giận?

Khoan đã? Ký sinh? Hu hu, không phải vậy chứ? Vô Nhan muốn khóc thành sùi mề. Sống cùng Alien 2 tháng không có nghĩa cô chịu được cảnh nó ký sinh lên mình. Đặc biệt là lấy cách thức “ôm mặt hôn nồng nhiệt” như vậy tiếp xúc. Hu hu, cô muốn đi tìm Alien “thông minh nhất, tài giỏi nhất phi thuyền này.” A, nhưng giờ cô là thực thể, sẽ không bị nó chán ghét chứ? Sẽ không bị nó một miếng xoi luôn chứ? (Nghĩ gì vậy? Thiên Thiên là mẹ đẻ, sẽ cho chỉ bàn tay vàng.) Trong khi Vô Nhan tự bế trong thế giới của mình thì Tiêu Hoành Luật cũng giới thiệu xong. Thông tin về vô hạn khủng bố tự động ủa vào óc Vô Nhan khiến não cô lại tiếp tục ngừng hoạt động để tự tu bổ.

Đám người đã đi ra ngoài, kể cả đám tân nhân. Bấy giờ chỉ còn Vô Nhan ngồi bất động. Sau đó, Vô Nhan đứng lên. Nhìn trên tay đồng hồ nêu nhiệm vụ, cô lại rối rắm. Làm sao có thể giết Alien đáng yêu chứ? Chúng nó dù gì cũng sống với cô 2 tháng, cùng nói chuyện với cô. Alien (là con Alien thông minh nhất phi thuyền, tên do Nhan Nhan đặt) còn là do cô nuôi dạy (cô chắc chứ?) Giờ làm sao đây? Trước hết cứ đi ra ngoài đã.

Trịnh Xá trong lòng đã sớm có chút điên cuồng, một bộ phim kinh dị cũng không quá khó khăn, không nghĩ tới vừa mới bước vào đã gặp cảnh tượng như vậy, cơ hồ đã làm hắn nổi điên đến mức muốn giết người... Vừa khéo, đội lính này chạy tới, đối với bọn họ, Trịnh Xá không còn phải áp chế phần nữa.

Vì vậy, khi Vô Nhan đuổi theo kịp đám người trên hành lang, thấy cảnh thảm sát, cô hoa hoa lệ lệ muốn phun rồi. Hu hu, tàu vũ trụ quá đáng sợ, con muốn về trái đất. Mà biểu hiện của cô và bốn tân nhân, càng khiến Trịnh Xá kiên định muốn vứt bỏ họ.

Thứ lỗi cho Vô Nhan chỉ là người thường. Bình thường Vô Nhan mắc chứng sợ người lạ, cô không thích tiếp xúc đám binh lính. Nhưng khi chứng kiến cảnh Trịnh Xá không chỉ giết người, mà còn phóng ánh mắt muốn giết cả mấy người mới đang nôn mửa cùng mình, Vô Nhan triệt để cho Trịnh Xá vào sổ đen rồi. Thật kinh khủng, anh ta giết cả Alien, giết cả người. Đám người đó làm thức ăn dự trữ cho Alen và các bạn của nó mà... (Thế mới nói, rốt cục chị nôn vì cái gì? Về mặt sợ sệt kia là sợ Alen của chị đối phải không?)

Vì vậy, Vô Nhan lùi dần lùi dần, sau đó theo trí nhớ chạy ngược lại tìm phòng thí nghiệm Alen.

“Tân nhân kia chạy rồi. Hướng đó có 1 chỉ Alien đang bò tới.” Chiêm Lam quét tinh thần lực nói.

Trịnh Xá yên lặng quay đầu nhìn về phía thông đạo sâu hun hút, hắt hắt một hơi nói.

“Chiêm Lam, tra quét tình hình trên tầng trên, hình như hôm nay nhân viên nghiên cứu muốn đi xem Alien bị thuần phục, tìm vị trí của bọn họ. Đi thôi, vừa đi vừa tìm, đồng thời tra quét luôn đường đi đến chỗ lên tầng một!”

Vì vậy, mọi người hướng thông đạo chạy lên. Còn Vô Nhan vì biết đường thang máy lên thẳng, chạy về hướng ngược lại.

Bạn đang đọc truyện *Viễn Giả* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3: Chương 3 Trở về chủ thần không gian

Vô Nhan đi hướng ngược lại, đúng là có một chỉ Alien đang tiến lại gần. Tuy nhiên, nó lại bỏ qua coi như không nhìn thấy Vô Nhan. Lúc đầu thấy nó đang cắn xé người, Vô Nhan kinh sợ đứng yên không dám động. Sau đó thấy nó không để ý, mới gần gần dựa vào, đi qua nó. Có điều đang chuẩn bị chạy thì vấp phải đuôi của Alien. Thật sự bị kích. Alien kia dừng ăn, quay lại nhìn về phía Vô Nhan vẫn đang sợ run, ôm chặt đuôi nó.

“A, là Nhan Nhan. Sao lại ở đây? Hôm nay không bay nữa mà lại đi bộ sao?”

Cái gì vậy? Nhan Nhan cuối cùng cũng nhận ra con Alien này là hàng xóm Alen nhà cô, đã tiến hóa được 5 ngày trước. Vô Nhan ôm đuôi nó không nhúc nhích khiến nó có chút tò mò.

“A, Nhan Nhan có thể chạm vào. Nhan Nhan cũng giống đồ ăn rồi.”

Nghe tới đây cô sợ run. Mẹ ơi chỉ xuân hóa đồ ăn này muốn ăn thịt mình. Càng những lúc nguy hiểm, Vô Nhan lại có một đặc điểm là bị ngo. Phản ứng cực kì chậm chạp. Tuy nhiên, cô lại nghe Alien nói.

“Nhưng mà Queenny nói không được ăn Nhan Nhan. Nhan Nhan về đi, Queenny đang đợi Nhan Nhan ở phòng.”

Thế mới nói, thực ra đây đúng là mơ đi. Không thì sao cô có thể lông tóc vô thương chạy qua một con Alien đã tiến hóa được định giá 5000 điểm và 1 chỉ tiết kịch tình cấp B cơ chứ?

Trên đường đi cực kì thông thuận. Vô Nhan chạy thẳng thang máy lên tầng năm. Phi thuyền này có sáu tầng, vừa rồi phòng kí sinh ở tầng hai, theo nhiệm vụ chủ thần, một giờ sau cửa tàu cứu sinh mở ra, người tới đó sẽ hoàn thành nhiệm vụ. Tàu cứu sinh ở tầng sáu, vừa rồi tiêu tốn thời gian đã là 20 phút. Như vậy chỉ cần 40 phút sau cô chạy lên tầng sáu là an toàn qua phim. Nhưng như thế thì cô chỉ có 1000 điểm. Vô Nhan không muốn giết Alien, nói đúng hơn là không thể. Vì thế cho nên cô thật sự rối rắm.

Tầng năm. Không kịp để Vô Nhan rối rắm xong đã bị cảnh tượng trước mắt kinh sợ đến run rẩy không ngừng. Tất cả hành lang nhuộm đỏ. Mùi máu tanh hòa với mùi của Alien thực sự khiêu chiến thính giác của cô. Có điều Vô Nhan không còn gì để phun nữa rồi, vậy nên cô chết lặng đi trên hành lang tiến về phòng Alen.

“Không sao, ta đã phái bọn họ xuống tiêu diệt đám xâm nhập rồi. A, ta còn phái mấy người lên trên tầng nữa. Ở đây chỉ có hai ta và ba Alien nữa canh giữ hành lang. Ô, Nhan Nhan, người cũng biến thành giống đồ ăn rồi.”

Vô Nhan bị kích. Gì thì sao? Cô hiện tại trong mắt chính là đồ ăn rồi. Vô Nhan đứng yên không dám nhúc nhích.

“Ha ha, cô đang sợ sao? 2 tháng trước là ai gan lớn bay qua bay lại trước mặt chúng ta nói nhảm vậy? Sao giờ gan biến nhỏ?”

Vô Nhan ôm đuôi Alen (chạm vào mới giao tiếp được), trong đầu lăm lăm bấm nhắc đi nhắc lại “làm sao bây giờ.” Alen cũng mặc kệ cô ôm đuôi, nhàn nhã điều khiển Alien khác đuổi theo người trên tàu.

Lúc này đám người Trịnh Xá đang đuổi về phía tầng trên, hướng về phía đám nhà khoa học – hi vọng sự sống của La Lệ. Có điều cửa phòng đang đứng một bà mẹ Alien đang ra sức đập cửa hét gào. Tên này là nhớ dai đám khoa học sáng nay vừa lấy trứng của nó đi.

Sau đó, giống như cốt truyện, đám người chia hai ngã, nhà khoa học kia phát hiện trong người La Lệ là Queen. Bên này tự xưng Queeny Alen cũng đã phát hiện, trực tiếp điều mấy Alien về phía Queen đang bị uy hiếp. Mọi người chạy đi, còn Chiêm Lam quay lại giúp Trịnh Xá. Alien cũng bị oanh tạc đến đáng thương, tâm tình Alen cũng ngày càng trở nên táo bạo.

“Gây ra chi nhánh nhiệm vụ: cứu sống Alien biến dị Queeny được 10000 điểm thưởng cùng một chi tiết kịch tình cấp A.”

A, chuyện gì vậy? Đang nằm bẹp ôm đuôi của Alen, Vô Nhan bỗng nhận được thanh âm của chủ thần. Cô hơi chững lại một chút. Theo như chủ thần nêu lên, đây là nhiệm vụ khó cấp độ A. Không lâu sau phi thuyền sẽ nổ, như vậy Alen gần như không thể thoát được. Nhưng chủ thần không thể giao nhiệm vụ không thể hoàn thành, điều này chứng tỏ có thể hoàn thành nhiệm vụ này. Có điều cứu sống Alen. Cứu sống Alen. Cứu sống nó...

Phải rồi, là đưa nó về chủ thần không gian. Vô Nhan vẫn nhớ Trịnh Xá trong công viên kỉ Jura đã đưa con rồng con về chủ thần không gian mà. Nhưng cô lập tức ỉu xiu. Nói đùa gì vậy? Alen nhà cô có khi to bằng con rồng mẹ của con rồng Trịnh Xá đưa về, làm sao có thể đưa nó về khoang cứu hộ? Vô Nhan lại tiếp tục nằm bẹp, ôm lấy đuôi Alen. A, Alen thật không hổ thẹn minh nhất, khỏe mạnh nhất, lại còn sạch sẽ nhất nữa chứ! (Chị chú ý thật khác thường)

“Đáng giận!!! 2 Queen đã bị bọn họ hạ. A... Không được, nữ nhân kia có thể khống chế Alien thể tiến hóa... Không được, ta phải gọi Ali tiến lên ngăn cản”

Alen tức giận lên tiếng. Xem ra đã chết nhiều lắm. Mặc dù thể tiến hóa sức chiến đấu mạnh nhưng không có trí tuệ, cũng không coi là thân quen với Vô Nhan và Alen. Thế nhưng cùng là Alien, đồng bọn bị giết hại khiến Alien vô cùng tức giận. Hiện giờ nó muốn giết chết tất cả mọi người.

“Alen, bình tĩnh. Tình huống ra sao rồi?”

Alien thể tiến hóa cần được sinh ra, cũng không ký sinh phát triển giống như Alien bình thường, nói cách khác, muốn sinh ra một Alien thể tiến hóa nhất định phải có một Queen. Đương nhiên, nếu như đủ thời gian, cũng có thể một Queen sinh ra nhiều Alien thể tiến hóa, nhưng nhất định phải là Alien thể tiến hóa không giết chết Queen, hơn nữa thời gian cũng phải đầy đủ. Queen trên tàu có 4, trong đó ba con là đã đẻ trứng, một là vừa từ trong người La Lệ lấy ra. Alien thể tiến hóa là tự nhiên do Queen đẻ, còn Alen là tự thể tiến hóa, thêm vào đó là được bồi dưỡng. Vậy nên, trong nguyên tác, Trịnh Xá lại gặp bị kịch rồi.

“Còn 10 phút nữa phi thuyền sẽ nổ tung, bắt đầu đếm ngược.”

Lúc này, tiếng máy móc vang lên khắp phi thuyền. Vô Nhan rầu rĩ tĩnh lại. Đúng vậy, là tĩnh. Vừa rồi cô chộp mắt, còn nghe thấy tiếng của chủ thần nêu lên đã mở ra cửa khoang cứu sinh. Vậy là sắp phải đi, cô vẫn chưa nghĩ ra cách đưa Alen đi.

“Đi thôi. Ta đã cho Ali đi lên tầng trên chặn đường kẻ kia rồi. Thật quá đáng!!! Tàn sát nhiều đồng loại của chúng ta như vậy.”

Vì vậy, mọi người còn nhớ con quái vật Alien ăn xong nhân vật nữ chính lại đuổi theo Trịnh Xá, cho hắn một phát bay thẳng vào khoang thoát hiểm chứ? Chính là Ali đã đuổi theo lên tầng đấy.

“Còn một phút nữa phi thuyền sẽ nổ. 60 giây đếm ngược 59, 58, 57...”

“Alen, Ali làm sao đây? Ta cũng phải đi rồi.” Vô Nhan chạm vào đuôi của 2 Alien, buồn rầu hỏi.

“Vậy tiễn chúng ta đoạn đường cuối đi. Ta sẽ khống chế não của Ali, người chỉ việc đánh vào điểm chết mà ta chỉ, Ali sẽ đi. Sau đó ta sẽ tự còi bỏ tự vệ. Đẳng nào cũng là chết. Ta ghét lửa.”

Alen nhặt lên một khẩu súng đưa cho Vô Nhan, sau đó khống chế não của Ali chết một nửa. Vô Nhan nhíu mày nhìn khẩu súng, nhắm thẳng vào chỗ Alen chỉ, sau đó nghe thấy tiếng chủ thần nêu lên nhận điểm, lại nhìn về phía Alen.

“Không bằng người đi theo ta đi.” Vô Nhan nói “Cùng nhau sống sót.”

Chỉ còn có 10 giây đếm ngược, Alen suy nghĩ đến khi còn 3 giây thì đồng ý. Vô Nhan nghe thấy tiếng chủ thần nhắc nhở, giật mình ngây ngốc thì bị Alen đẩy vào khoang cứu hộ. Một loạt tiếng nhắc nhở khiến Vô Nhan chưa kịp suy nghĩ đã mất đi ý thức.

“Đạt được Queeny tin tưởng, thu phục Alien Queeny, cứu sống Queeny, đạt được 10000 điểm cùng chi tiết kịch tình cấp A”

“Mở ra phong ấn huyết thống đạt 10%.”

“Tập cuối cùng trong loạt phim Alien kết thúc, hoàn thành độ khó cao nhất, đạt điểm thưởng 5000, một chi tiết kịch tình cấp B, loạt phim Alien sẽ không xuất hiện lại...”

Không phải chứ??? Thật sự là phúc lợi người mới sao???

Bạn đang đọc truyện *Viễn Giả* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Chương 4 Đối đối đối

Trở về chủ thần không gian là một trận chóiang vắng đánh úp lại. Sau đó, Vô Nhan cảm giác có mấy người đang nhìn mình, ánh mắt nóng rực. Cô khó chịu mở mắt ra thì thấy khuôn mặt nhỏ nhắn của Tiêu Hoàn Luật ghé sát mình.

“Không thể tin được lần này có người mới sống sót. Nhìn người cô thì dường như không có vết thương. Thật kì lạ! Nói xem cô ở lũ Alien làm sao có thể sống sót?”

Ba người còn lại là Trình Khiếu, Trương Hằng và nữ nữ do Tiêu Hoàn Luật phục chế cũng kì lạ nhìn cô. Trình Khiếu còn cười ha ha trêu ghẹo.

“Lại là một nữ nữ. Có thể sống sót qua dị hình, còn không bị thương tổn, cô quả thực rất được. Nữ nữ, giới thiệu chút đi. Ca là Trình Khiếu, 21 tuổi, chưa có hôn phối....”

Được rồi, Trình Khiếu anh lợi hại. Sau đó, mọi người trên cột sáng cũng lần lượt rơi xuống. Trịnh Xá còn mãi ôm La Lệ, Chiêm Lam thì mỉm cười nhìn hân. Triệu Anh Không chú ý tới bên này, cũng đi lại. Điều này cũng khiến Trịnh Xá để ý. Hân đi qua. Giờ thì tất cả bao một vòng, Vô Nhan nghĩ lần này thì khỏi trốn thoát.

“A, là tân nhân lần này? Sao cô vẫn còn sống? Cô có kĩ năng gì đặc biệt sao?”

“Không những còn sống, cô ta còn lông tóc vô thương. Trừ dịch nhầy trên người của Alien ra, nhìn tưởng như chặt vật, nhưng cô ta là người qua bộ phim này nhẹ nhàng nhất.” Tiêu Hoàn Luật ngắt tóc thổi phèo. “Người mới, giới thiệu chút đi.”

“Không thể nào... Đúng là không hề bị thương.” Trịnh Xá ngạc nhiên.

“Tôi là Vô Nhan. Là sinh viên năm hai. Không có kĩ năng gì đặc biệt.” Vô Nhan rất dứt khoát. Sự thực là như vậy mà.

“Sinh viên năm hai? Trời ạ, tôi còn tưởng cô bằng tuổi Tiêu Hoàn Luật.” Trình Khiếu giật mình. “Ha ha ha, Trung Châu đội lại có thêm một đồng nhân. Nhưng là người tôi thích vẫn là Anh Không muội muội”

(Tất nhiên hân vẫn bị đánh)

“Không thể nào!!! Vậy tại sao cô vượt qua được Alien? Tôi nhớ lúc đó Chiêm Lam quét hình nói phía cô đi đến có một Alien đang tiến đến. A...”

Trịnh Xá bị Chiêm Lam kéo lại. Nói như vậy chẳng phải nói họ biết phía cô đi có nguy hiểm cũng không thêm ngăn lại? Trịnh Xá ngượng ngùng cười. Vô Nhan hơi nhíu mày, nhích xa ra. Cô không thích người lạ đến gần. Hơn nữa người lạ còn giết mấy người bạn của mình. Trịnh Xá tích cực nhất, còn Chiêm Lam giết 2 con biến thể, tuy chúng nó chưa có trí lực nhưng mấy con kêu “ăn ăn ăn” đó cũng đáng yêu được không? Nhất là chúng nó làm bạn với cô 2 tháng.

“Tôi cứ đi thôi. Alien không giết tôi. Tôi tìm được thang máy lên tầng đội khoang cứu hộ mở ra. Tình dẫy thì trở về.”

Trịnh Xá và Tiêu Hoàn Luật còn định nói gì, Vô Nhan đã lùi lại chạy về hướng cửa phòng.

“Xin lỗi, nhưng dịch nhầy của Alien rất khó chịu, tôi muốn về phòng thay đồ. Tạm biệt.”

“Hoan nghênh cô gia nhập Trung Châu đội.” Trịnh Xá nở nụ cười nhưng lại bị đáp trả bằng cái đập cửa từ chối cho ý kiến.

“Chắc chắn cô ấy có kĩ năng hoặc năng lực đặc biệt.” Tiêu Hoàn Luật giật sợi tóc. “Căn cứ theo lời của cô ấy, Alien không giết cô ấy. Là do năng lực đặc biệt hay do cô ta đã giết được nó? Không thể nào. Alien đối với người bình thường trở nên nhân từ như vậy từ bao giờ? Như vậy, người mới lần này thực bí ẩn đây. Trình Khiếu, anh nói xem bên bộ đội có nhân tài nào như vậy không?”

“Từ dáng người đến khả năng thích ứng, cộng thêm cả thể chất nhìn thực sự rất phế ấy, tôi thực sự không nghĩ ra quân khu nào chứa chấp cô ấy cả.” Trình Khiếu nhún vai “Có điều, người bên Long Ân thì không rõ ràng. Bên đó thường xuyên có quái nhân mà.”

“Như vậy, có lẽ phải đến mai mới hỏi được. Nếu có lợi cho đoàn đội thì tốt, không thì người như vậy cần tiêu trừ.” Tiêu Hoàn Luật vỗ tay. “Được rồi, cảm mọi người theo về nhà tôi ăn chực. Tỳ tỳ đi thôi.”

Mọi người dờ khóc dờ cười, ai về nhà nấy. Tối đấy, tất cả vẫn tụ tập ở nhà Tiêu Hoàn Luật. Chiêm Lam đi gọi Vô Nhan, nhưng nữ chính của chúng ta chính là nằm ngửa say như chết, không có cách nào, mọi người vẫn tụ tập như cũ.

Tối đó nói đến chuyện làm sao Trịnh Xá thoát được Alien, Tiêu Hoàn Luật cũng đưa ra kết luận: bất cứ phim kinh dị nào cũng đều có phương pháp giải quyết, cũng không phải cực kỳ khó khăn, chỉ là chúng ta không tìm ra thôi. A, nói thật tốt nghe.

Đề tài thứ hai là xoay quanh người mới. Trịnh Xá ngượng ngùng nói xin lỗi mọi người. Lần này hân làm đội trưởng thực không xứng chức, vì quá lo lắng cho La Lệ mà mất lí trí, để nguy hiểm toàn đội. Hơn nữa lại để lọt người mới.

“Không sao. Về người mới, không nghĩ đến chúng ta muốn cô ta có khi còn không cần gia nhập vào đoàn đội. Lần này cô ta lấy được ít nhất 6000 điểm thưởng cùng chi tiết cấp B, thực sự quá lời rồi.” Tiêu Hoành Luật nói

Đêm đó, Chiêm Lam đổi trùng sinh thấp tự giá. Thấy Chiêm Lam về phòng, Vô Nhan mới lặng lẽ mở cửa ra đi đến quảng trường, kết nối với chủ thân.

Nhìn số điểm, cô cực kì sốc. 10000 cùng 1 cái A là cứu Alien, 5000 cùng 1 B giết Ali, hoàn thành phim độ khó cao kết thúc Alien cho 5000 cùng 1 B, thêm 1000 điểm hoàn thành phim, tổng là 21000 cùng 1 chi tiết A, 2 chi tiết B. Quả thực là giàu có. Sau đó cô tra xem thân thể Trí lực 160; tinh thần lực 220; tế bào hoạt lực 85; phản xạ thần kinh 100; Miễn dịch lực 110; sức mạnh cơ bắp 90. Đại khái tổng kết là có chút thông minh, tinh thần lực tốt, có điều sức khỏe kém cần rèn luyện. Nhìn cũng không hiểu, giá có người chỉ cho thì tốt. Vô Nhan thở dài.

Cô nhìn xem điểm rất dày, nhưng huyết thống không thể đổi. Hỏi chủ thân không gian thì nói xung đột huyết thống. Cô nhớ trước khi trở về nghe thấy chủ thân nhắc nhở mở ra huyết thống 10% là cái gì. Vô Nhan vội tra cứu.

Tự thân mang huyết thống: Linh hồn huyết thống mở ra phong ấn 10%. Có khả năng giao lưu với động vật, thực vật, linh thể, sinh vật có linh hồn. Mở ra phong ấn 10% có khả năng giao lưu nói chuyện với sinh vật có linh hồn. Mở ra phong ấn 50% có khả năng thu phục và sử dụng sinh vật có linh hồn (mở ra kí ước bình đẳng, sinh vật có thể cướp quyền khống chế). Mở ra phong ấn 80% có khả năng khống chế linh hồn (mở ra kí ước chủ tớ). Mở ra phong ấn 100% có khả năng khống chế sinh vật còn sống (bằng với mở ra AND tầng 5, khống chế gen, nhưng chỉ áp dụng động thực vật có linh hồn). Đã thu phục Alien Queeny 1 con, dạng đóng hộp. Cách thức mở phong ấn: Tu luyện. Có thể hấp thu năng lượng Nguyệt Châu. Tu luyện hấp thu năng lượng ánh trăng. Đánh giá huyết thống 97 phân. Tự thân mang huyết thống không thể đổi huyết thống khác do xung đột.

Nghe thì thực trâu bò, nhưng mà ai nói cho cô biết tự tu luyện cách nào không? Sau đó Vô Nhan tiếp tục tìm kiếm. Nếu huyết thống không có khả năng đổi, vậy cô muốn đổi tu luyện nội lực. Phải biết Vô Nhan chính là một fan cuồng kiếm hiệp Kim Dung. Thần tượng của cô chính là Tiểu Long Nữ. Vô Nhan tìm thêm được Nguyệt Châu năng lượng. Bản thân cô muốn đổi thêm thời gian để mở phong ấn 50% trước khi vào bộ phim tiếp theo. Vô Nhan muốn gặp Alien.

Vô Nhan trở về phòng. Căn phòng này thực sự rất lớn, mang phong cách biệt thự châu Âu. Trong một căn phòng được sắp xếp giống thư phòng, cô bắt đầu liệt kê ra kế hoạch tiếp theo. Tiếp theo chính là đoàn chiến, gặp ác ma đội. Có nên nhắc nhở bọn họ không nhỉ? Sau đoàn diệt, Trịnh Xá mới hiểu được tầm quan trọng của Sở Hiên. Đây là bước ngoặt lớn nhất của Trung Châu đội, tốt nhất không nên tham dự, chỉ cần bảo mệnh là được. Đơn giản là cô cũng chưa thích đoàn đội này. Ai bảo Trịnh Xá biểu hiện lần đầu gặp kém như vậy.

Vô Nhan quyết định ngày mai sẽ đổi thời gian về Alien 4. Địa điểm là trái đất, vào quân doanh luyện tập. Tốt nhất có thể lấy phi thuyền lên mặt trăng ở, trực tiếp hấp thụ tinh hoa nguyệt quang. Vô Nhan rất háo hức, gần như không ngủ. Nếu không đủ mạnh cho lần tiếp theo, tốt nhất mua đồ bảo mệnh. Trùng sinh thấp tự cũng chỉ có 7000 điểm và một cái B, cô vẫn trả được. Hơn nữa, tốt nhất lần kế không cần đi theo Trịnh Xá, chết sẽ rất nhanh. Vẫn là che dấu tự mình hành động thì hơn.

Suy nghĩ miên man, ngủ lúc nào không hay.

Bạn đang đọc truyện *Viễn Giả* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Chương 5 Trước khi tiến vào.

Ngày hôm sau, không ngờ Vô Nhan ngủ quên đến 10 giờ. Cô uể oải ra khỏi phòng, bắt gặp mọi người đang ở ngoài, thiếu mỗi Trịnh Xá. Cô cũng không để ý, đứng trước chủ thân kiểm tra lại một lần hành lí của mình.

“Cô định đi đâu?” Tiêu Hoành Luật nhìn hành động của Vô Nhan hỏi

“Tôi muốn về Alien 4 để rèn luyện.” Vô Nhan trả lời

“Đối với người mới chưa cường hóa gì như cô, trở lại phim kinh dị một mình có thể rất nguy hiểm. Hơn nữa, điểm thưởng dù nhiều cũng không nên tiêu linh tinh. Cô còn chưa rõ ràng về sự khủng bố của phim kinh dị.”

Vô Nhan yên lặng khề lù lại không nói. Sau đó, mọi người tro mắt nhìn thấy cô biến mất dưới vệt sáng, không đến 1 phút sau đã trở về, có điều vô cùng chật vật. Vô Nhan tự gọi chủ thân chữa trị rồi trở về phòng. Mọi người tro mắt nhìn cô làm một loạt hành động, cũng không có quản cô nữa.

“Mọi người có để ý vừa rồi khi cô ta trở về có mùi gì không?” Tiêu Hoành Luật ngất tóc hỏi.

“Mùi Alien.” Triệu Anh Không nắm trong tay mình hóa chi nha hạ xuống. Vừa rồi sát khí rất nồng, Triệu Anh Không theo bản năng rút vũ khí ra.

“Đúng vậy. Theo mọi người, loạt phim Alien 4 đã kết thúc, Alien đã bị tiêu diệt, cô ta trở về trái đất rất an toàn, tại sao còn có mùi Alien? A, phải rồi, vừa rồi khi cô ta trở về, thần thái cũng thay đổi rất nhiều. Là đã đổi bao nhiêu ngày luyện tập mới có một thân sát khí như vậy?”

“Khí tức rất nguy hiểm, còn mạnh hơn khi đối diện với Alien Queen.” Trương Hằng run rẩy “Lúc này tôi rất muốn rút tên ra, quả thực rất áp bức.”

“Ha ha, mọi người không cần lo. Tôi nhìn thấy Vô Nhan muội muội chỉ có chứng sợ người lạ thôi.” Trình Khiếu cười. “Thực ra cô ấy rất tốt.”

“Mọi người đang nói gì vậy?” Trịnh Xá bấy giờ mới ra khỏi phòng

“Không có gì, chúng ta bàn về phương hướng cường hóa đi.”

Vô Nhan chạy về phòng, tìm đập dữ dội. Lần trở về này, cô không chỉ mở ra được 50% huyết thống mà còn thả Alien về trái đất, gây ra chỉ nhánh kịch tình. Có điều chỉ nhánh không phải giúp trái đất mà là giúp Alien. Chính xác cô đã gây ra Alien 5, đồng thời giúp Alien tiến hóa thể thành thông minh hơn, cũng như lột xác lần đầu. Thời điểm ấy cô suýt mất khống chế, bị Alien điều khiển. Nguy hiểm thực sự là khó lòng kể hết.

Bây giờ Alien của cô có tâm trí của người trưởng thành, hơn nữa tiến hóa cả về thể xác. Không to lớn cục mịch mà phá kén trở nên nhỏ hơn, cũng rắn chắc hơn. Có điều, nhỏ hơn nhưng vẫn lớn gấp 5 lần cô. Vô Nhan không dám thả Alien ra, ít nhất khi cô mở huyết thống đến 80%, cô không dám mở. Thăm kịch ở trái đất, giờ biến thành ở Alien khiến cô bị kích thích lớn. Lần này điểm thương và chi tiết cũng đủ bù vào chuyến đi 1000 ngày của cô.

Sửa sang lại tinh thần, đi ra quảng trường, mọi người đang vui vẻ vì Chiêm Lam đổi kỹ năng mới, Vô Nhan có chút bĩu môi. Tinh thần lực của cô cũng có khả năng bồi dưỡng, nhưng cô không muốn thành cái rađa sống.

“Vô Nhan muội muội, muội ra rồi.” Trình Khiếu hýt sáo mỉm cười.

Vô Nhan không có ác cảm với gã này. Nói đúng hơn là khá thích. Trong truyện cô thích Sở Hiến, Trình Khiếu, Vương Hiệp. Thậm chí là cả ác ma Trịnh Xá cũng còn tốt hơn bản thể. Vô Nhan cũng nhận mệnh rằng mình xuyên rồi, cũng không phải nằm mơ đơn giản như vậy. Có điều cô không tuyệt vọng với cuộc sống, sao có thể xuyên như vậy? Đây cũng là điều cô nghĩ rất óc cũng không ra.

“Thực xin lỗi! Trong Alien 4 vừa rồi tôi có hơi lỗ mẫn, bỏ mặc tân nhân như vậy. Nhưng thấy cô còn sống sót tôi cảm thấy rất vui.” Trịnh Xá cười “Vô Nhan phải không? Cô đã nghĩ ra phương hướng cường hóa chưa? Có cần tôi giúp tìm không? Đội trưởng có khả năng quyền hạn tìm rất nhanh.”

“Cảm ơn.” Vô Nhan có chút câu nệ “Có điều tôi hiện tại chưa muốn gia nhập đoàn đội. Cũng không muốn phiền anh. Bộ phim kinh dị tôi sẽ rời đi ngay khi tỉnh dậy. Nhiệm vụ cũng không cần làm, tôi có đủ điểm để trừ khi có người bị mặt sát.”

Mọi người ở đây cực độ ngạc nhiên. Trịnh Xá thậm chí còn mở lớn miệng, mặt trưởng đồ bùng. Chiêm Lam hơi cau mày, không nói gì. Triệu Anh Không dường như cũng không chào đón Vô Nhan cho lắm. Trương Hằng thì có chút kích động định nói gì đó, nhưng liếc thấy Trịnh Xá không nói, cũng không phát tác. Chỉ có Trình Khiếu khoa trương cười lớn.

“Vô Nhan muội muội thực sự phong cách. Ta thích. Muội không làm cũng được, có ta ở đây sẽ bảo vệ muội.”

“Là không tính tham gia sao?” Tiêu Hoành Luật lại giật tóc “Cô đảm bảo rằng mình đủ điểm để bị trừ sao? Không đúng, cô biết tiếp theo là đoàn chiến? Chúng tôi ai cũng chưa nói, cô biết bộ phim tiếp theo là phim gì sao?”

A, chưa nói sao? Vô Nhan giật mình nghĩ lại. Từ hôm qua tới giờ đúng là chưa có ai nói cho cô tiếp theo là Resident Evil 2, thậm chí cũng chưa nói về đoàn chiến. Như vậy là mình bị hớ rồi. Vô Nhan có chút chột dạ, đưa tay lên mũi gãi gãi.

“Là như vậy sao? Khả năng dự cảm. Cũng không phải không thể.” Tiêu Hoành Luật thì thào. “Như vậy cô biết chuyện gì đó phải không?”

Vô Nhan yên lặng, coi như thừa nhận.

“Trung Châu đội bây giờ được chủ thân đánh giá khá là mạnh. Nếu vậy đoàn chiến sắp tới, có khả năng gặp được đoàn đội mạnh hơn, thậm chí nhiệm vụ nguy hiểm hơn. Đoàn đội mạnh... Chúng ta mới gặp Ân Châu đội, đoàn diệt họ. Nhiệm vụ còn hoàn thành series của Alien, như vậy quả thực sẽ khó khăn lớn.”

“Cô có dự cảm gì? Biết tử vong giống Tiêu Hoành Luật sao?” Trịnh Xá hỏi

Tôi nói tôi biết các người sắp đoàn diệt được không? Nói tôi biết thân thể của các người được không? Vô Nhan lâm vào rồi rắm.

“Tôi chỉ có thể nói, tôi có dự cảm mãnh liệt về cái chết. Đứng trước một người tôi có thể biết đến chuyện cuộc đời của họ. Như vậy mọi người có tin không?” Vô Nhan vô tội nói “Giống như biết tương lai và quá khứ vậy. Biết quỹ tích cuộc đời họ, nhưng vô pháp nắm tay.”

Quá tà môn rồi!!! Nói vậy quý mới tin! Chính mình còn không tin được, thật sự rất giống thần cò. Vô Nhan than thở. Có điều trong cuốn tiểu thuyết này cô đọc khá kỹ, còn xem topic về chủ thân không gian, kỹ năng thuộc tính và bug. Thậm chí còn nổi hứng đọc cả đồng nhân về truyện. Sau đó còn cây vô hạn tương lai nữa.

Nói xong cũng không để mọi người phản ứng, cô lại trở về phòng. Có điều cô bị Trình Khiếu chặn.

“Tôi rất hứng thú với khả năng của cô, chúng ta luận bàn chút được không? Cô nói xem tôi chết thể nào?”

Mọi người giật mình ngó qua. Vô Nhan nhìn Trình Khiếu. Trình Khiếu chết quả nhiên rất phong cách. Anh ta thực hiện được lời hứa sẽ không để cho phụ nữ chết trước anh ta. Có điều vẫn là chết. Vô Nhan muốn vỗ vai hắn, có điều cô cũng quá lùn đi, trực tiếp vỗ cánh tay hắn.

“Anh chết rất phong cách, rất quang vinh, chết đứng. Trước khi chết người anh bảo vệ sau lưng không bị thương. Điều anh nói anh sẽ thực hiện được.”

Lợi dụng Trình Khiếu ngăn người, Vô Nhan lách đi qua.

Trình Khiếu nhớ lại cuộc đời mình. Sau đó, khi nghe nói trước khi anh chết còn bảo vệ người sau lưng không bị thương, có chút thở dài nhẹ, lại có chút tin tưởng.

“Ha ha, Vô Nhan muội muội kể chuyện cười lạnh quả nhiên là rất buồn cười, phải không mọi người?”

Không ai cười, mà mặt mũi cực kì khó coi. Cũng chỉ có Trình Khiếu ngại ngùng gãi mũi. Có điều cũng rất nhanh mọi người lại bận rộn lại, coi như không để ý lời của Vô Nhan.

Ngày thứ mười, tiến vào Resident Evil 2.

Bạn đang đọc truyện *Viễn Giả* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Chương 6 Đoàn diệt

Lại mấy chục cột sáng giáng xuống quảng trường. Vô Nhan nhìn mọi người đã tập trung đầy đủ, kiểm tra kĩ lại mới bước vào cột sáng. Một trận mê muội đánh úp lại, Vô Nhan bình tĩnh nghĩ. Đến rồi.

Lần này hai tân nhân. Độ khó chín người, chỉ hơn Resident Evil 1 có một chút. Địa điểm hiện tại là sở cảnh sát.

“Tìm kiếm được con gái tiến sĩ, mang theo cô bé chạy thoát khỏi trạm kiểm tra trong thành phố Raccoon. Thường cho toàn đội mỗi thành viên một chỉ tiết kịch tình cấp d.....”

“Sau khi tìm được con gái tiến sĩ, Tiểu đội Ác ma luân hồi sẽ tiến vào thế giới phim Resident Evil 2, vị trí tiến vào ngẫu nhiên.... Giết chết thành viên chưa mở cơ nhân tỏa của tiểu đội đối phương sẽ được một ngàn điểm thưởng, một chỉ tiết kịch tình cấp C; giết chết thành viên đã mở cơ nhân tỏa của tiểu đội đối phương được bảy nghìn điểm thưởng, một chỉ tiết kịch tình cấp B. Mỗi thành viên trong đội bị giết sẽ bị âm một điểm; giết chết mỗi thành viên đội đối phương sẽ được cộng một điểm. Lấy số dư cuối cùng nhân với 2000, kết quả sẽ được chia đều cho những thành viên còn lại trong đội; luật này áp dụng đối với cả đôi bên.”

Tất cả mọi người ngây ngốc nhìn đoạn tin tức này, mỗi người trong lòng đều âm thầm kêu khổ. Sau khi Trịnh Xá biết sự tồn tại của hai tiểu đội đặc biệt, mọi người ai cũng đều không nghĩ đến chuyện chạm mặt bọn chúng, nhưng không ngờ rằng thật sự gặp một trong hai tiểu đội đặc biệt đó. Như vậy xác suất và vận may thật sự là quá nhỏ.

Tiêu Hoành Luật hung hăng bứt xuống mấy cọng tóc, vừa có thờ gấp vừa nói.

“Làm sao có thể như vậy chứ? Hai đội đặc biệt này làm sao lại có thể được cho đấu với một tiểu đội bình thường chứ? Chuyện này căn bản là không phù hợp lẽ thường a!”

Tất cả mọi người đều không nói gì, bọn họ chỉ trầm mặc nhìn Trịnh Xá, còn hần thờ dài một hơi rồi nói.

“Chuyện này, tất cả đều là sai lầm của ta Tiểu đội luân hồi Ác Ma và Tiểu đội luân hồi Thiên Thần đều sẽ đấu với các tiểu đội luân hồi khác. Chủ Thần mặc dù không nói ra điểm này, nhưng từ việc bọn họ cũng được gọi là tiểu đội mà suy, ta nghĩ chắc chắn phải là như vậy. Nếu không bọn họ cũng chẳng phải là tiểu đội luân hồi..... Tiêu Hoành Luật, phân tích một chút thực lực của bọn họ.”

“Vô Nhan, cô nói cô nhìn thấy tử vong, là đã thấy trước việc này sao?” Tiêu Hoành Luật không ngừng giựt tóc. “Như vậy, đội trưởng, nếu như Tiểu đội luân hồi Ác Ma có mười thành viên trong đó có ba tên có tiềm lực cường đại giống như người, rồi ba tên mạnh ít nhất bằng 80% thực lực của người, rồi ba tên mạnh bằng 50% thực lực của người, rồi một tên so với người còn mạnh hơn. Mà đội ngũ đó đã trải qua năm bộ phim kinh dị, như vậy..... chúng ta hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Hơn nữa bọn họ tuyệt đối sẽ không cho một đội ngũ nhỏ yếu có cơ hội đàm phán. Bọn họ chỉ biết tìm mọi biện pháp tàn sát chúng ta để vừa được điểm thưởng đáng kể vừa được một chỉ tiết kịch tình. Đây là câu trả lời của ta!”

Mọi người nhìn Vô Nhan, rồi thở dài nhìn Tiêu Hoành Luật. Lúc này, Vô Nhan cũng đã từ trạng thái tự hồi trở về. Cô đứng dậy, phui phui quần áo.

“Như vậy, tôi đi trước. Trận phim này, tôi bỏ. Nếu bị tóm, tôi sẽ tự sát, sẽ không để ác ma đội lấy được điểm.”

“Khoan đã, cô muốn đi đâu?” Trịnh Xá định giữ Vô Nhan nhưng bị cô né.

“Có lẽ mọi người nghĩ tôi nhất gan, nhưng tôi nghĩ tôi không có đủ khả năng để ứng đối ác ma đội. Coi như hết, tôi đã biết trước mà.” Vô Nhan nhún vai.

“Cô biết thành viên ác ma đội thực lực thế nào sao?” Tiêu Hoành Luật bỗng nhiên hỏi. “Sao cô dám chắc chúng ta không qua được?”

“Phàm nhân trí tuệ.” Chẳng hiểu sao Vô Nhan bỗng bật thốt ra câu này. “Tôi chỉ có thể nói, với thực lực hiện tại, Trung Châu đội không thể đối chọi được với ác ma đội, thậm chí là đoàn diệt. Còn về thực lực của ác ma đội, tôi nghĩ mọi người khó có thể tưởng. Anh, anh ta, cô ấy, kể cả cậu, sẽ gặp được đối thủ thua đến gất gạo. Người mà mọi người không tưởng nhất.” Vô Nhan chỉ vào Trịnh Xá, Trương Hằng, Triệu Anh Không và Tiêu Hoành Luật. “Tôi nghĩ tôi không thể tham dự vào chuyện này. Điều tôi có thể làm là tận lực trốn thôi. Tạm biệt!”

Người bị chỉ có chút ngây ra. Trịnh Xá không nghĩ ra người không tưởng nhất là ai. Nếu là clone của chính mình... Trương Hằng mặt mũi có chút trắng bệch. Nếu đối diện với chính mình thì không sao, nhưng nếu là cô ấy... Triệu Anh Không có chút sát khí. Cô không thích Vô Nhan. Thái độ bàng quan với mọi việc như vậy. Ngay từ đầu, trong đám tân nhân, Triệu Anh Không để ý tới Vô Nhan nhìn mọi người với ánh mắt rất qui dị, cũng không âm ỷ. Thậm chí, trên phi thuyền còn rất dứt khoát, cảm giác như cô ta quen thuộc hết thảy. Có điều khi thấy tổ chất thân thể và khả năng chịu đựng của Vô Nhan, cô có chút thất vọng. Xem ra cũng chỉ là người thường. Nhưng khi về chủ thần không gian, Triệu Anh Không lại cực độ nghi hoặc, người như vậy sao có thể vượt qua Alien? Có điều cô nhớ đến một số tư liệu của Triệu gia về những “thánh nhân”, không khỏi nhớ đến một điều. Đó là Huyết thống phù thủy. Chẳng lẽ Vô Nhan là hậu duệ phù thủy?

“Thôi nào mọi người, đừng để cô ta ảnh hưởng tới tâm lý như vậy.” Tiêu Hoành Luật nói “Nếu nói về đấu trí, tôi nghĩ ác ma đội sẽ có clone Sở Hiên. Theo như Trịnh Xá nói, Sở Hiên tính toán không một tia sơ hở, thậm chí hi sinh cả mình để đạt được lợi ích lớn nhất. Như vậy thì phiền toái lớn rồi.”

“Được rồi, không nghĩ nữa. Chiêm Lam, quét bản đồ đi, tìm cô bé đó.”

“Không được, tôi chưa gặp cô bé đó nên không biết tinh thần dao động. Bản đồ... đã tăng độ lớn lên. Kịch tình thay đổi rồi. Còn nữa, tôi không quét được tinh thần dao động của Vô Nhan.”

“Là đạo cụ cao cấp sao?” Tiêu Hoành Luật cười. “Xem ra chúng ta thực sự có nhân tài trong lĩnh vực chạy trốn rồi. Hơn nữa, tránh được tinh thần suy xét của Chiêm Lam, như vậy cô ấy ít nhất có 1 chi tiết A. Tôi thực tò mò rốt cục Alien cô ấy đã trải qua cái gì.”

Không bàn đến Trung Châu đội và Ác Ma đội sẽ đối chiến gay gắt ra sao, Vô Nhan đi ra khỏi sở cảnh sát, tránh thoát mấy con zombie truy đuổi, đi về hướng ngoài thành phố. Nếu chỉ đơn giản tránh đi nhiệm vụ, cô nghĩ cô cần phải gây ra một vài chi nhánh để chủ thần bớt hỏi thăm mình. Ví dụ như đi lấy T virus chẳng hạn. Dù sao tương lai Trung Châu đội cũng muốn hỏi thăm, không bằng tiện thể ghé qua công ty Umbrella trước.

Nhớ đến cách mà Trịnh Xá thể hiện để gây chú ý với công ty Umbrella, thực sự là quá tốn sức, quá bạo lực. Vô Nhan tự nhận mình là người vô cùng nho nhã, nên nói chuyện nho nhã, không nên động tay động chân.

Vì vậy, Vô Nhan, cô tự nhận cô là bình thường sao? Nào có ai thả Alien đi dạo một vòng để ăn zombie và người thu hút công ty Umbrella, sau đó trực tiếp bàn giao dịch, lên xe rồi thành như vậy chứ?

“Tư liệu của cô là nhân viên nghiên cứu của công ty. Không ai đổ tiền cho hạng mục này, cô quả nhiên có khả năng. Như vậy giờ cô muốn gì?”

“Đương nhiên không có gì lớn.” Vô Nhan mỉm cười. “Tôi cũng chỉ vì lợi ích của công ty, lợi ích tiến hóa của nhân loại thôi. Ngài cũng thấy đấy, A – Virus hóa thể thành công trên động vật, tôi còn có khả năng điều khiển nó. Như vậy, hạng mục A – Virus này tôi muốn tiếp tục phát triển. Tôi muốn sử dụng cả T – Virus để tiến hóa nó, ngài thấy sao?”

Khung cảnh là trong phòng hội nghị cao tầng của công ty Umbrella. Xung quanh chìa súng vào Vô Nhan cũng không nói gì. Đối diện người đàn ông cũng trầm mặc. Một chút, Vô Nhan tính nhầm.

“Tôi còn có món quà nữa giành cho ngài. G – Virus tiến hóa thể. Tôi nghĩ ngài sẽ hứng thú với nó, bởi G – Virus đã thành công trên con người.”

Đúng lúc này, người đàn ông cũng nhận được tin tức có người tự xưng G – Virus, còn trực tiếp đưa đoạn video Trịnh Xá tiêu diệt Nemessi.

“Được, dẫn cô ấy vào phòng nghiên cứu. Chuyển tư liệu của G – Virus cho nhân viên khác. Đưa cho cô ấy mẫu T – Virus. Đừng làm tôi thất vọng, Vô Nhan.”

“Đương nhiên, tôi chỉ để ý nghiên cứu. Thành quả là của các ngài.” Vô Nhan mỉm cười cực kì đúng mực. “Có điều, nhẹ tay với mẫu G – Virus nhé, hần cũng không phải dễ nghe lời.”

Sau đó, Vô Nhan ở sở nghiên cứu, giả vờ đi qua đi lại nhưng thực ra là lấy mẫu nghiên cứu. Tất cả cô cho vào không gian. Sau đó, Ác Ma đội xuất hiện, T – Virus biến dị. Cô nghĩ chỉ cần ở sở nghiên cứu sẽ an toàn, nhưng đây là nơi nhiều hàng mẫu nhất, sao có thể an toàn. Vì vậy biến dị tất cả bị Alen giải quyết. Có điều nó cũng vô cùng oán hận thịt chúng nó không ngon. Nhưng cũng nhờ thế mà nó tiếp tục tiến hóa, lột xác lần 2. Sau đó, cô liên tục nghe thấy tiếng chủ thần nêu lên việc thành viên của Trung Châu đội và Ác Ma đội bị tiêu diệt. Lần cuối cùng nêu lên, cô khẽ thở dài. Vậy là đã đoàn diệt rồi.

Sau đó, ngồi trong phòng thí nghiệm, Vô Nhan cực độ ngạc nhiên nghe chủ thần nêu lên hoàn thành nhiệm vụ chuẩn bị trở về chủ thần không gian. Cô nhớ tới, trong nguyên tắc vốn hai đội đều được cho nhiệm vụ là bảo vệ những nhân vật trong phim ra khỏi thành bình an, chỉ là Ác Ma đội đuổi giết quá thảm thiết nên không ai biết. Mà khi đó đã đoàn diệt, thật sự là tiện nghi cho Vô Nhan rồi.

Cô vui vẻ đứng dậy khỏi ghế, tiến đến chỗ Alen, thu nó vào rồi chờ đợi. Chuyến này, cô là người thu nhiều nhất. Có điều, cô cũng quên thắc mắc tại sao Ác Ma đội không ai được phái tới tiêu diệt cô.

(Vì sao ư? Thứ 1 là do chị đã ngoài thành. Thứ 2 do Ác Ma đội tinh thần lực giả bị giết và thương vong nặng k ai rảnh đi tìm chị. Thứ 3, tác giả chính là mẹ đẻ)

Chương 7: Chương 7 Chính thức gia nhập Trung Châu đội

Trở về chủ thần không gian, Vô Nhan nhìn thấy Trịnh Xá suy sụp ôm lấy La Lệ. trên mặt hắn có một vết sẹo từ mi phải đến mép trái. Nhìn thấy Vô Nhan, Trịnh Xá xông lên, giữ chặt lấy cô, ra sức lắc.

“Cô biết hết đúng không? Cô biết chúng ta sẽ đoàn diệt đúng không? Tại sao cô có thể đứng ngoài, trơ mắt nhìn mọi người chết đi? Cô có trái tim không?”

Vô Nhan lại sợ hãi rồi. Thái độ của hắn quá kích động. Cô dùng hết sức bình sinh đẩy hắn ra, cho hắn một cái tát.

“Anh cần bình tĩnh lại, Trịnh Xá. Mọi người còn cần anh phục sinh kia. Nói tôi không có trái tim, tôi cũng không quen thuộc bọn họ, tôi tại sao phải đau lòng. Lần đầu tiên gặp mặt, mọi người cũng có ý định vứt bỏ tôi, tại sao tôi lại phải đi cứu họ? Anh nghĩ tôi có năng lực cứu họ sao? Tĩnh lại đi! Chính anh đối diện với clone của chính mình cũng bị giết chết, anh nghĩ người thường như tôi có thể sống sót sao? Chúng ta đều dựa dẫm để sống sót, có điều cách chúng ta hành động khác nhau thôi.”

Trịnh Xá ngồi yên, thống khổ cũng dần dần lui lại. La Lệ mặt đầy nước mắt ôm lấy hắn. lát sau, hắn hít sâu, đứng dậy.

“Xin lỗi, là tôi đã quá kích động. Tôi hiểu được lựa chọn của cô. Nếu có thể, tôi cũng sẽ chạy trốn, không muốn trực diện nghênh chiến. Đối diện với lực lượng mạnh hơn mình như vậy, lựa chọn tránh đi của cô vô cùng sáng suốt. Hơn nữa lúc trước cô cũng đã nhắc nhở chúng tôi, chỉ là không ai tin cô. Cô nói đúng, mọi người còn đang chờ tôi phục sinh, tôi không thể thế này được. Cảm ơn cô, Vô Nhan.”

“Tôi cũng cần phải xin lỗi.” Vô Nhan thờ dãi. “Tôi không nên nói quá nhiều ảnh hưởng tới tâm lý chiến đấu của mọi người. Anh nghỉ ngơi đi, có gì sáng mai gặp. Nếu cần giúp đỡ, giúp được tôi sẽ giúp.”

“Cảm ơn cô.” Trịnh Xá gật đầu, ôm La Lệ về phòng.

Trong Resident Evil 2, Trịnh Xá giết chết hai thành viên đã mở cơ nhân tòa của Ác Ma đội được thưởng 14000 điểm, 2 chi tiết kịch tính cấp B, đồng thời cả đội thua 4 điểm, hắn bị trừ 8000 điểm thưởng, cộng thêm điểm còn lại từ nhiệm vụ lần trước, thưởng giết quái vật trong phim, trừ đi trị liệu toàn thân, cuối cùng hắn còn 8500 điểm, 2 chi tiết kịch tính cấp B.

“Muốn hồi sinh mọi người nhất định phải có Cuốn sách của Amun-Ra trong phim The Mummy, nhưng nó lại bị chôn vùi trong lăng mộ ở Hamunaptra, nếu muốn lấy ra phải có một lượng nhân công lớn để khai quật chỗ đó. Trong The Mummy Returns có 1 tổ chức khai quật lăng... nhưng như vậy phải mất rất nhiều thời gian.”

“Trở lại thế giới trong phim kinh dị chỉ cần 10 điểm thưởng một ngày, nhưng trở lại một bộ phim kinh dị đã trải qua phải mất 50 điểm thưởng mới đổi được một ngày hơn nữa còn phải tốn một chi tiết kịch tính cấp D để mở ra cửa vào thế giới đó. Chi tiết kịch tính thì không cần lo, nhưng điểm thưởng của ta lại không đủ...”

Trịnh Xá thờ dãi, hắn tính toán thời gian tới The Mummy một chút, nếu như không có gì bất ngờ thì cũng phải mất hai tháng mới có thể khai quật được lăng mộ. Nói cách khác, hắn phải chuẩn bị 5000 điểm thưởng mới có thể tìm được Cuốn sách của Amun-Ra, đây là còn chưa tính đến điểm thưởng cần thiết để hồi sinh lại đội viên.

“Thật sớm, Trịnh Xá.” Vô Nhan mở cửa phòng, thấy Trịnh Xá đang ngồi gần người nhìn chủ thần không gian “La Lệ, sớm an”

Trịnh Xá gật đầu với Vô Nhan, tiếp tục trao đổi với chủ thần. La Lệ có chút ngại, mỉm cười mời Vô Nhan ăn sáng.

Tối qua, Vô Nhan suy nghĩ rất nhiều. Đúng như những gì mọi người nói, lợi thế lớn nhất của xuyên qua giả là biết trước tình tiết. Nếu tác động vào một việc, như vậy thì hiệu ứng bướm bướm sẽ xảy ra. Trước cô không muốn tác động, là vì cô không quen thuộc với đoàn đội này, cô chỉ là kẻ đứng ngoài. Nhưng hôm qua, thấy bộ dáng của Trịnh Xá, cô bỗng suy nghĩ rất nhiều. Cô sợ người lạ, sợ tiếp xúc với người khác, nhưng nhìn thấy tình bạn, tình đồng đội của Trịnh Xá, cô cũng ghen tị. Xét cho cùng, Trịnh Xá cũng là người tốt, mà clone của anh ta chỉ là kém may mắn hơn thôi. Con người khi có người tin tưởng dựa lưng vào, sẽ cảm thấy ra sao, cô chưa từng thể nghiệm. Nhưng Trịnh Xá hoàn toàn xứng chức để dựa lưng vào. Alen tiến hóa thêm một bậc khiến cô lại càng thấy nguy hiểm. Nếu có người có khả năng giúp cô, chính xác Sở Hiền nếu có hứng thú nghiên cứu, cô không ngại làm một chút gì đó, mặc kệ có tạo ra hiệu ứng bướm bướm.

“Tôi sẽ trở về The Mummy, tìm cách phục sinh cho thành viên trong đội.” Trịnh Xá bình tĩnh nói.

“Vậy tôi đi cùng anh.” Vô Nhan gật gật đầu

“Cô... điểm thưởng còn đủ chứ?” Trịnh Xá có chút chần chừ. Tôi muốn đổi ba tháng, mất 4500 điểm thưởng và 1 chi tiết cấp D. Nếu là cô...”

“Tôi còn hơn 12000 điểm thưởng, chỉ tiết có 2 D, 2 B.” Vô Nhan thản nhiên

“Cô...” Trịnh Xá giật mình “Rốt cục cô có kỹ năng đặc biệt gì?”

“Cũng không phải kỹ năng đặc biệt. Tôi là tự mang huyết thống linh hồn. Lần đầu tiên là Alien, tôi gây ra nhiệm vụ chi nhánh, sau đó tôi mang theo Alien trở về. Huyết thống của tôi là tự mang, xung đột huyết thống của chủ thân nên không thể đổi. Sau đó tôi đổi nội công, trở về Alien 4 và gây ra nhiệm vụ, kích phát Alien 5. Ở Resident Evil 2, tôi lợi dụng anh và Alien khiến cho công ty Umbrella đưa tôi ra khỏi thành trước, sau đó hoàn thành nhiệm vụ phụ tuyến. Khi Trung Châu đội đoàn diệt, Ác Ma đội hoàn thành nhiệm vụ bình an đưa nhân vật chính ra khỏi thành, giống chúng ta. Như vậy, chủ thân cũng phán tôi hoàn thành nhiệm vụ. Bọn họ ra khỏi thành là trở về chủ thân không gian, vậy nên tôi thoát”

Trịnh Xá ngẩn người, sau đó kích động, có chút mừng rỡ.

“Cô... cô đồng ý nói hết... Lúc trước rõ ràng...”

“Tôi nghĩ, nhiều người cơ hội sống sót càng lớn. Đúng vậy không đội trưởng?”

“Cảm ơn cô, Vô Nhan. Năng lực của cô rất mạnh, rất cần thiết cho đoàn đội. Cảm ơn cô đã lựa chọn tin tưởng tôi.” Trịnh Xá kích động định bắt lấy Vô Nhan nhưng bị cô tránh. Hắn có chút sững sốt, ngại ngần hạ tay xuống.

“Xin lỗi, nhưng tôi có thói sợ người lạ. Tôi không quen có người lạ chạm vào.” Vô Nhan cười “Như vậy, chúng ta cần đổi thêm gì không?”

“Tôi sẽ tìm thêm. Ngày mai chúng ta đi. Vô Nhan, cảm ơn cô.”

“Không, tôi mới là người phải cảm ơn anh. Sau chuyện vừa rồi, anh vẫn còn đồng ý cho tôi vào đội... cũng không sợ tôi lại chạy. Nếu nguy hiểm, tôi chắc chắn sẽ chạy nhanh nhất đấy.”

“Tôi tin cô.”

Vì vậy, Trịnh Xá và Vô Nhan tính toán đổi đồ để về The Mummy. Điểm thưởng cũng tạm thời không lo. Dù Trịnh Xá hơi ngại ngần khi để cô chi trả thêm một khoản, nhưng Vô Nhan cảm thấy không sao cả. Dù gì cô dễ dàng thông qua cao tầng công ty Umbrella cũng là lợi dụng Trịnh Xá không biết gì thể hiện. Cô nói với họ G – Virus có thể tiến hóa, là do trong người Trịnh Xá có chất ức chế chúng. Như vậy, nếu muốn hoàn thiện G – Virus thì phải cứu Trịnh Xá, nếu không thì cũng vô dụng. Nếu cô không nói vậy, Trịnh Xá chắc chắn bị loại bỏ, bởi người nắm giữ G – Virus là cô đã có, họ không nhất thiết phải có Trịnh Xá. Hắn chỉ là mẫu thử nghiệm, cũng không đáng giá bằng người trực tiếp nghiên cứu là cô.

Bạn đang đọc truyện *Viễn Giả* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Chương 8 Scorpio

Tiến vào The Mummy, Trịnh Xá cũng không như lời hứa dẫn theo La Lệ. Vô Nhan suy nghĩ, lần này Sở Hiến trở về, đưa cho hắn T – Virus nghiên cứu, sau đó tiêm cho cả La Lệ. Tốt nhất nên thuyết phục Trịnh Xá giúp La Lệ cường hóa, như vậy cô bé cũng có thể theo vào phim kinh dị. Nếu không, mỗi lần một chi tiết D, Trịnh Xá anh cũng tiết kiệm được khá khá đấy.

Trịnh Xá đập một số vàng lớn để khai quật Hamunaptra. Sau đó, hai người chờ đợi tin từ gia đình O’ Connell. Trong thời gian đó, Trịnh Xá và Vô Nhan tu luyện không ngừng nghỉ. Vô Nhan tu luyện là Ngọc nữ tâm kinh của Cổ Mộ. Tính cách của Vô Nhan vốn bình khí hòa, dễ dàng tu luyện theo kiểu khắc chế tâm tính này. Hơn nữa cô học điều khiển ong đánh trận. Có điều sa mạc như vậy, cô chỉ có thể chơi với lạc đà, tu luyện nội lực và tu luyện linh hồn huyết thống. Chỉ cần giao lưu tiếp xúc với động vật, cô cũng có khả năng tăng nhanh tốc độ cưỡi bỏ phong ấn.

“Gia đình O’Connell đã đến rồi, tôi muốn đi tiếp họ, cô có muốn đi không?”

“Anh đi đi. Goblin cũng không chờ quá nhiều người được. Tôi sẽ đợi ở đây.” Vô Nhan đang nói chuyện với mấy con lạc đà, không để ý nói.

Thời gian qua, Trịnh Xá tiếp xúc với Vô Nhan, mới thấy cô chỉ là hơi lạnh nhạt, không thích tiếp xúc người lạ, còn lại rất tốt, rất chịu khó luyện tập. Có điều, cô cũng sắp trở thành bác sĩ thú y rồi. Trịnh Xá cười Goblin đi. Vô Nhan mới ngẩng đầu nhìn.

“Hâm mộ sao? Muốn bay sao?” Cô xoa đầu lạc đà.

Thực ra động vật là loài rất dễ thân. Tâm tính chúng nó không hề phức tạp như con người, cũng không có tính toán như nào. Vậy nên trước đây cô chỉ thích tiếp xúc với động vật, lâu ngày thành thói quen sợ người lạ. Có lẽ phải sửa đổi thôi.

Cũng không đến trưa, Trịnh Xá lái Goblin trở về. Cùng hắn còn có các nhân vật trong phim mà Vô Nhan chưa từng gặp. Trịnh Xá giới thiệu mọi người với nhau.

“Vô Nhan, đây là Carnahan, O’Connell, Evelyn. Đây là đồng đội mới gia nhập của tôi, Vô Nhan.”

“Rất vui được gặp cô.” Evelyn chìa tay ra

Vô Nhan nhìn một chút, cũng bắt tay cô ta và gật đầu. Sau đó cô quay sang Trịnh Xá hỏi về ngọn giáo thần Osiris.

“Cô thử xem!” Trịnh Xá đưa ra, mỉm cười

Vô Nhan cầm lấy ngọn giáo, nghe chủ thần nêu lên “Lấy được vật phẩm trong kịch bản.... Ngọn giáo của thần Osiris, có thể căn cứ theo mức năng lượng từ thân thể truyền vào để quyết định uy lực ném, có thể sử dụng nội lực, năng lượng Vampire, ma lực, niệm động lực, tu chân lực, tiên linh lực..... Có thể sử dụng ngay.” Bên kia Trịnh Xá đang nói chuyện với Ardeth về việc kho báu của Vua bạo chúa. Vô Nhan suy nghĩ một chút, dồn nội lực vào ngọn giáo, hét lên một tiếng ném đi.

Cây giáo giống như biến thành một mũi tên vàng bằng ánh sáng, phá không bay ra chừng 1000 mét, tiếp đó đâm thẳng xuống đất. Một đạo quang mang kim sắc lóe lên, mặc dù không một tiếng nổ nào nhưng chỗ đâm trúng đã xuất hiện một cái hố lớn chừng năm mét, sâu đến hơn một mét. Ngọn giáo của thần Osiris cắm ở giữa tâm hố, hình dạng chỉ như một mũi giáo bằng vàng bình thường.

Mọi người sững sờ quay lại. Mấy lão nhân bộ tộc Ardeth ngẩn ngẩn cả người, họ lập tức gọi mấy người áo đen chạy tới chỗ Ngọn giáo của thần Osiris, nhưng tốc độ của Trịnh Xá nhanh hơn rất nhiều, vận hành khinh công dễ dàng lướt qua thu hồi mũi giáo lại, mấy người áo đen chỉ biết trơ mắt nhìn hân.

Mấy lão nhân có vẻ rất nóng nảy, vội vã đến cạnh Ardeth nói gì đó, còn Ardeth nhìn chăm chăm vào họ, mặt đầy hàn ý, tựa hồ cực kỳ tức giận.

Trịnh Xá nghĩ thoáng qua là biết bọn họ đang thảo luận những gì, nói đi nói lại cũng chỉ có thể trách uy lực Ngọn giáo của thần Osiris thật quá lớn, mấy ông già kia tự nhiên là không muốn bỏ qua bảo bối như vậy. Bất quá, theo kịch bản phim, ngọn giáo này cũng không có uy lực lớn như thế, khi O’Connell ném đi cũng chẳng có thay đổi gì, có thể thấy nó giống Cuốn sách của thần Anubis và Cuốn sách của thần Ra, phải do thành viên tiểu đội luân hồi lấy được mới có thể phát huy được uy lực.

“Cô gây động tĩnh thật lớn.” Trịnh Xá cười. “Có điều nội lực của cô không tồi.”

“Không bằng anh.” Vô Nhan nhún vai. “Nếu dồn nội lực và năng lượng Vampire với nhau thì uy lực còn lớn nữa. Anh cứ để mấy lão già kia thử chán đi rồi tiếp tục.”

Sau đó, người trong tộc Medjai thử nhưng hoàn toàn thất bại. Trịnh Xá thử rót năng lượng Vampire và nội lực vào ném thử, kết quả lần nữa gây oanh động. Mấy lão già mặt mày xám như tro, đồng ý hợp tác đi tìm kho báu vua bạo chúa.

Sau khi thương lượng một chút, O’Connell đề nghị Trịnh Xá sử dụng Goblin glider quay lại Cairo một chuyến, do hân chuẩn bị tìm một bằng hữu ở đó, nghe nói người đó có một chiếc khí cầu, có thể chờ mọi người tới lăng mộ bí mật kia, còn mọi người ở lại đây chờ bọn họ quay lại.

Không nói đến quá trình tìm khinh khí cầu. Ngày hôm sau đội ngũ 11 người lên đường đi tìm vòng tay của thần Anubis.

Đến lúc khí cầu hạ xuống, trước mắt mọi người xuất hiện một động nhỏ chẳng hề bắt mắt, bên ngoài gần như không có một kiến trúc nào. So với di tích thành phố của người chết Hamunaptra sau mấy nghìn năm vẫn cực kỳ hùng vĩ, lăng mộ này có thể coi là rất bí mật, đến chín phần mười những người nhìn thấy sẽ không nghĩ cái động nhỏ này là lăng mộ gì hết, tối đa cũng chỉ cho rằng còn cát di động tạo thành hang mà thôi.

Lăng mộ này không thể so sánh với Hamunaptra, một là độ lớn, ngoài sảnh lúc mới vào hơi rộng một chút ra, thông đạo, phòng ốc bên trong đều không lớn lắm. Hai là chỗ này có vẻ hơi ẩm ướt nên có rất nhiều côn trùng sinh trưởng, ít nhất mọi người cũng nhìn thấy nhện và bọ cạp.

“Tiến vào kịch bản phim kinh dị trước thời hạn, hệ số khó khăn tăng lên mức cao nhất, đội ngũ khi hoàn thành được gấp đôi điểm thưởng và chi tiết kịch tình. Trong vòng mười phút lấy được Vòng tay của thần Anubis, được 4000 điểm và hai chi tiết kịch tình cấp C, sau mười phút không hoàn thành, lăng mộ sụp đổ, trừ 5000 điểm...”

Thanh âm của chủ thần lạnh lùng vang lên bên tai Trịnh Xá, đáy lòng hân chợt lạnh ngắt.... Vô Nhan vốn biết trước kịch tình cũng không khỏi nhần mày. Ai bảo bây giờ thiếu thốn điểm, cô cũng phải cày.

Trịnh Xá gào lên chửi một hồi, chân cũng không dừng lại lao vào trước. Mọi người đuổi theo hân. Vô Nhan lại suy nghĩ trước, đi vòng qua đường khác. Lúc này cô có nhìn bản đồ. Trong kịch bản, sau khi lấy được vòng tay thì nước sông Nile sẽ tràn vào. Cô không hứng thú chạy đi tìm vòng tay hay đánh quái vật. Có điều phá vỡ bức tường để giúp họ, thuận tiện đi xem bạo chúa cũng được.

Vì thế, Trịnh Xá bị kịch vừa chạy vừa suy nghĩ Vô Nhan thực sự lại chạy rồi. Hân còn định oán hận chút nữa nhưng chiến đấu kịch liệt cộng thêm thời gian dồn ép khiến hân không còn suy nghĩ nổi người khác.

“Hoàn thành chi tiết kịch tình trước thời hạn, lấy được vật phẩm kịch bản Vòng tay của thần Anubis, sau khi giết chết Vua bạo chúa có thể triệu hồi Đội quân của thần Anubis, số lượng sử dụng gấp 50 lần số xác ướp thị vệ người sử dụng có thể triệu hồi. Trong vòng 60 ngày nếu không giết chết Vua bạo chúa, người nắm giữ vật phẩm sẽ bị xóa bỏ. Được thưởng 4000 điểm, hai chi tiết kịch tình cấp C...”

Trịnh Xá vuốt ve chiếc vòng tay vàng lạnh lẽo, hân nhìn mấy người đang từ cửa động đi tới, đầu khổ nói

“Nhiệm vụ hoàn thành, tạm thời chúng ta coi như an toàn, phù....”

“Tạm thời coi như an toàn?”

Carnahan vừa chạy vào trong lập tức thờ hồng học, lúc trước hắn chạy nhanh nhất, nhưng vừa nghe tới hai chữ an toàn là lập tức yếu ớt nhất, chỉ kịp nói ra một câu là như hư thoát.

“Kẻ động tới Vòng tay của thần Anubis chắc chắn sẽ táng thân trong dòng nước... Ý của ngươi là?”

“Không sai, chỗ này chính là một cơ quan, chỉ cần nhắc vòng tay của thần Anubis lên là một cửa quay sẽ mở, bên kia cửa là.... Mười mét dưới đáy sông Nile...”

Tất cả đều sững sờ, Carnahan chỉ kịp gào lên:

“Trịnh Xá, ta phải ăn thịt ngươi....”

Tất cả mọi người chạy thật nhanh về phía thông đạo. Trịnh Xá đã chạy ra khỏi lỗ hồng trước tiên, quả nhiên ra ngoài liền nhìn thấy một lối đi mới mở ra bên cạnh, hắn không chút nghĩ ngợi gì lập tức lao vào trong. Đột nhiên, hắn còn chưa kịp có phản ứng, vai trái đã đau đớn kịch liệt, rồi tê dại đi, mãi đến lúc này hắn mới thấy rõ, trong thông đạo có một con bọ cạp lớn đến ba mét, vai trái hắn chính là bị cái đuôi của nó đâm trúng, cả cánh tay nhất thời tê liệt.

“Ai nha, anh nhanh vậy đã tới. Tôi còn chưa thu phục được nó.”

Vô Nhan thấy cánh cửa thông đạo đã mở, biết rằng mọi người đã chạy đến. Chưa kịp nhắc nhở đã thấy Trịnh Xá lao tới. Scorpio lập tức ngừng giao lưu với cô, tấn công kẻ phá đám. Trịnh Xá đứng là bị kịch. Cô cười cười nhìn Trịnh Xá đang đau đến nhe răng.

“Không cần chạy gấp, đường tôi đã phá rồi. Thật là, sao anh có thể quên việc quan trọng như vậy chứ?” Vô Nhan thở dài. “Được rồi, Scorpio, trở về.”

Mọi người bị nước đẩy ra thấy Trịnh Xá bị đuôi con bọ cạp cao 3 mét ghim vào vai. Trên lưng con bọ cạp là cô gái mà Trịnh Xá gọi là đội hữu mới đã biến mất lúc nãy. Thật may mắn bên ngoài bức tường đã bị phá. Nước tràn ra ngoài, không ai bị ngập chết đuối. Sau đó, mọi người thấy một màn qui dị. Con bọ cạp cao 3 mét nghe lời cô gái biến nhỏ chỉ bằng lòng bàn tay rồi biến mất trên tay Vô Nhan.

Vô Nhan giúp Trịnh Xá lấy thuốc ra tiêm. Trịnh Xá phá lệ trầm mặc. Vô Nhan cười tủm tỉm.

“Không phải anh nghĩ tôi lại chạy trốn chứ?”

“Đừng vậy!” Trịnh Xá cười khỏ. “Lúc đó tôi oán hận muốn chết, cô lại chạy đi chỗ nào. Ngẫm lại cô biết rõ tình huống tôi có thể lấy được vòng tay nên yên tâm đến cộ điểm cũng có chút giận. Nhưng mà lúc nãy thấy cô ngồi trên lưng bọ cạp tôi hết hồn. Thì ra năng lực của cô là như vậy sao? Thu phục động vật... chẳng trách cô có thể vượt qua Alien.”

“Mới khó khăn chừng ấy đã oán giận. Anh nghĩ clone của anh phải như thế nào mới mạnh như vậy?” Vô Nhan tức giận siết chặt băng gạc. “Nhớ lấy, mục tiêu của anh cường như vậy, là do anh ta nỗ lực đạt được kể cả khi không có đồng bạn dựa vào. Có đồng đội đương nhiên tốt. Nhưng có trận chiến, chỉ có mình anh mới giải quyết được. Không có đồng đội nào giúp được anh.”

“Đây chính là chuyện Phục chế thể đã trải qua sao? Khó trách hắn lại cường đại như vậy....” Trịnh Xá thì thào “Tôi hiểu được. Cảm ơn cô, Vô Nhan.”

Vô Nhan cũng không nói mà quay đi. Vừa nãy cô phá bức tường ở đại sảnh đã bị Scorpio chú ý định tấn công. Sau đó cô vừa tránh né vừa tiếp cận nó. Tốc độ của nó rất nhanh, hình thể lớn, đuôi nó là thứ vũ khí vô cùng lợi hại. Nhưng Scorpio lấy đuôi chặn cô, Vô Nhan đã bắt được nó và sử dụng linh hồn khống chế. Nói gì đi chăng nữa, con bọ cạp này còn khó thu hơn Alien vì nó sống đã mấy ngàn năm trong lăng mộ, nhiệm vụ thù hận. Nhưng nó cũng chỉ là động vật, mà động vật thì tâm tư đơn thuần nhiều lắm. Vì vậy cô tạm thời thu phục được nó với điều kiện đưa nó đi tìm vua bọ cạp. Vậy là chỉ nhánh lại mở ra, có điều chỉ được 500 điểm thưởng và 1 chi tiết D.

Sau đó, Vô Nhan bị kịch nhận ra, sinh vật mình thu toàn phe phản diện. Alien xâm chiếm trái đất, còn Scorpio nhận Vua bọ cạp làm chủ, tăng độ khó chiến đấu lên một phần. Đương nhiên đó là chuyện sau này.

Bạn đang đọc truyện *Viễn Giả* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 9: Chương 9 Hồi sinh Sở Hiên

Mọi người lại cười khi cầu bay về thành phố của người chết Hamunaptra, dù sao thì lần thám hiểm lăng mộ này đã khiến tất cả thật sự kinh hoàng, chẳng những người đây thương tích mà mọi người còn đều phải nghỉ ngơi lấy sức mới có thể tiếp tục mạo hiểm. Dù sao thì mười phút định mệnh trong lăng mộ

đã khiến tinh thần cả bọn căng như dây đàn, giờ ngồi bình tĩnh suy nghĩ lại, mọi người đều thấy là phải nghỉ ngơi thật thoải mái một phen.

Sau đó Vô Nhan không tham gia. Phải biết có đi cũng không làm được gì. Trịnh Xá sẽ bị tượng đá và lũ khi chơi cho sống dở chết dở. Quả nhiên sau đó Trịnh Xá trở về đem thương thế cực kỳ nghiêm trọng. Trịnh Xá cuối cùng cũng được bác sỹ chuyên nghiệp chữa trị, không phải cần mấy người O'Connell băng bó thô bạo lung tung nữa. Sau khi rửa nước thuốc, vết thương được băng bó lại, vết thủng ở ngực cũng được khâu mấy mũi, Trịnh Xá rút cuộc cũng ngủ thiếp đi, lần ngủ gần nhất của hắn đã cách đây hơn ba mươi tiếng.

Không thể không thừa nhận, lực hồi phục của huyết thống bá tước Vampire thật sự kinh khủng, sau khi Trịnh Xá tỉnh dậy đã có thể vận động tự do như người bình thường, hai ngày trước hắn bị thương gần chết, mà đến khi tỉnh lại đã có một cái kính hi trước mặt, Cuốn sách của thần Ra bằng vàng dày cộp đang được Evelyn ôm chặt trong lòng còn công nhân xung quanh đang hoan hô cái gì đó.

“Anh tỉnh rồi.” Vô Nhan đưa đồ ăn cho Trịnh Xá “Đã đào được cuốn sách của thần Ra. Ăn đi sau đó chúng ta vào tế đàn.”

Trịnh Xá ánh mắt phức tạp nhìn Vô Nhan. Hắn triệt để tin tưởng Vô Nhan có khả năng dự cảm cực mạnh về nguy hiểm. Chỉ cần có lợi, Vô Nhan sẽ tiến đến. Nhưng có hại, cô ấy sẽ đi đường vòng. Vô Nhan có thể đưa ra lời dự đoán, nhưng lại không nói cách giải quyết. Nhiều lúc cảm thấy cô ấy quá thờ ơ, nhưng thực ra hành động của cô ấy cực kì tinh táo và lí trí. Điều này làm hắn đặc biệt thấy giống Sở Hiên. Không hiểu sao nhìn Vô Nhan một mặt lạnh nhạt như vậy, hắn lại liên tưởng đến nam nhân đeo kính ấy.

“Quả nhiên chuyện này không thể thu hoạch được, lại còn gặp phải Imhotep.” Trịnh Xá thờ dãi. “Cô có cách nào không?”

“Đương nhiên có.” Vô Nhan nhón một quả nho để ăn. “Anh nghĩ Imhotep muốn kho báu của vua bạo chúa làm gì? Anh biết hắn cần gì sao? Giải quyết vô cùng đơn giản, thậm chí có thể mượn lực của hắn nữa kia.”

“Thật vậy sao?” Trịnh Xá kinh hi “Cô có cách? Imhotep cần gì? Đàn ông cần tiền tài, quyền lực và đàn bà. Hắn cũng vậy. Tiền tài và lực lượng hắn không thiếu. Phụ nữ, hắn chỉ yêu mình Acksunamun. Nhưng hắn là bất tử, còn Acksunamun là người thường. Như vậy...” Trịnh Xá ngắt tóc, mô phỏng theo Tiêu Hoàn Luật

“Nghĩ ra sao? Chúng ta đi hồi sinh Sở Hiên thôi. Phàm nhân trí tuệ.” Vô Nhan thờ dãi.

“...Hồi sinh thành viên từng xuất hiện trong Trung Châu đội, có thi thể cần một chi tiết kịch tình cấp B, 7000 điểm thưởng, không có thi thể hoặc thi thể được chế tạo trong Chủ Thần không gian cần một chi tiết kịch tình cấp B, 8000 điểm thưởng, thi thể được phục chế trong trạng thái trước khi người đó chết...”

“Có hồi sinh thành viên đoàn đội hay không?”

“Chủ Thần, hồi sinh Sở Hiên.”

Trịnh Xá cầm Cuốn sách của Amun-Ra, trong lòng yên lặng nói, đây là trình tự ngôn ngữ Chủ Thần lưu lại cho hắn lúc trước, chỉ cần đủ điểm thưởng và chi tiết kịch tình, nêu tên người kia, nếu người đó đã sống lại một lần thì vô hiệu, nếu chưa thì sẽ được hồi sinh.

“Khấu trừ 8000 điểm thưởng, một chi tiết kịch tình cấp B, khởi động hồi sinh...”

Về điểm thưởng tạm thời không cần lo lắng giống nguyên tác vì đã có Vô Nhan. Sau đó, Trịnh Xá “xem” được quá khứ của Sở Hiên, mới biết nam nhân tam vô này cuộc đời quả là đáng buồn. Hắn cũng có thay đổi cái nhìn với Sở Hiên.

“Sở Hiên, hãy giúp ta.”

“Ta còn chưa chết.... Hoặc là được hồi sinh? Tại sao ta phải giúp người?”

“Bởi vì ta có cách để người có thể cảm nhận được đau đớn, cảm nhận được vui vẻ, cảm nhận được mùi vị cùng tất cả cảm giác mà một người bình thường có được... Ta có cách giúp người!”

Sau đó, Vô Nhan nhìn thấy trên tế đàn, Sở Hiên xuất hiện. Nam nhân này là trí của Trung Châu đội. Là tình nhân trong mộng của hàng ngàn độc giả. Là nam chính của hàng loạt tiểu thuyết đồng nhân cả đam mỹ lẫn ngôn tình. Biểu cảm của hắn vô cùng lạnh nhạt, tưởng chừng không thứ gì khiến hắn hứng thú.

“Sở Hiên, đây là Vô Nhan, người duy nhất sống sót khi đối mặt với Ác Ma đội. Đây là Sở Hiên, trí giả của đội chúng ta.”

Vô Nhan không hiểu sao có chút lạnh người. Người này quá nguy hiểm. Đứng trước hắn cảm giác không thể nói dối. Huhu ta vừa mới già bộ trấn định được vài ngày, tại sao có thể trở lại thành bị sợ người lạ chứ?

“Được rồi, như vậy, kể cho tôi chi tiết chuyện đã xảy ra. Cả cô nữa, đi theo tôi, nói chi tiết về huyết thống của cô đi.”

Vậy là Vô Nhan đi theo, nghe Trịnh Xá kể lại chuyện và Sở Hiên phân tích, cô càng lạnh người. Đối diện với trí tuệ như vậy, làm sao cô có thể dấu diếm chuyện gì? Làm thế nào đây?

“Đến lượt cô. Trịnh Xá đã kể xong chuyện rồi, còn phần của cô? Tại sao cô thoát được Alien? Trong Resident Evil 2 cô đã làm gì? Kể chi tiết.”

Vô Nhan vờ trấn định nhưng lòng bàn tay ướt mồ hôi. Cô bắt đầu nhớ lại. Trừ bỏ việc cô là linh thể bay quanh phi thuyền 2 tháng trước khi mọi người tiến vào.

“Ồ Alien 4, tôi vẫn là người thường. Từ nhỏ tôi có thói sợ người lạ, thường chỉ tiếp xúc với động vật nên có thể hiểu biết về chúng đôi chút. Khi gặp Alien thì tôi muốn chạy trốn nhưng vấp phải đuôi của nó. Sau đó ngoài ý muốn phát hiện tôi có thể giao tiếp với chúng. Sau đó tôi bị ngắt đi, khoảng thời gian đó Alien đã lấy ấu thể trong người tôi ra. Khi chủ thần nều lên đã mở khoang cứu sinh, còn 10 phút nữa tàu nổ tung thì tôi đang ở cạnh Alien, vì vậy gây ra chi nhánh kịch tình cứu sống Alien được 10000 điểm và chi tiết cấp A. Lúc đó tôi vẫn chưa biết về huyết thống, chỉ cho là không có cách đưa nó đi. 1 phút cuối cùng, tôi quay sang hỏi nó có muốn đi cùng tôi sống sót không. Nó đồng ý, thể là chủ thần nói tôi đã hoàn thành nhiệm vụ, huyết thống mở ra.”

“Huyết thống của tôi chia làm mở ra 10% 50% 80% và 100%. 10% là có thể trao đổi với linh hồn, Mở ra phong ấn 50% có khả năng thu phục và sử dụng sinh vật có linh hồn, giống như Alien, tôi và nó là hoàn toàn độc lập. Tôi có thể sử dụng nó, cũng như nó có thể thông qua tôi để hành động. Mở ra phong ấn 80% có khả năng khống chế linh hồn, ở đây linh hồn chính là thuộc dạng như Sadako trong Chú oán, các linh thể trong phim kinh dị không lời giải. Mở ra phong ấn 100% có khả năng khống chế sinh vật còn sống, cái này thì giống như mở ADN tầng 5, tuy nhiên chỉ khống chế sinh vật.”

“Vì tự thân mang huyết thống nên không thể đổi huyết thống, tôi đổi nội lực và tu luyện võ công. Sau đó tôi đổi 1000 ngày về trái đất để luyện tập, không ngờ kích phát chi nhánh kịch tình, gây ra Alien 5. Trái đất đã thành ổ Alien, còn tôi mở ra huyết thống 50%, suýt bị Alien khống chế.”

Trịnh Xá há mồm. Trước nghe Vô Nhan kể rất nhẹ nhàng, không ngờ mọi chuyện còn có nguy hiểm như vậy. Alien thể tiến hóa hấn gặp phải, đương nhiên vẫn còn nhớ rõ sự khủng bố của nó. Vô Nhan lại có thể khống chế được Alien biến dị, thật quá trâu bò.

“Cô rất mạnh, tại sao không bị nhân bản vào Ác Ma đội?” Sở Hiền nâng kính

“Tôi không biết.” Vô Nhan nhún mày “Có điều nhân bản vào Ác Ma đội là những người có tiềm lực, lại phải mở ra AND. Nhưng mà có tiềm lực cũng phải có thời gian phát triển. Hoặc là đã chết, hoặc là chưa đủ điều kiện để nhân bản thôi.”

“Cô rất hiểu biết về chủ thần không gian.” Sở Hiền đơn giản nói “Giống như...”

“Chiếc hộp và người ngoài hộp. Rồi một ngày người bên ngoài chiếc hộp bị đẩy vào.” Vô Nhan nói “Tôi chỉ có thể nói được như thế.”

Ánh mắt Sở Hiền trở nên cuồng nhiệt. Trước đó hấn cũng có giả thiết về chiếc hộp, nghe được điều này hấn cực kì hưng phấn. Mặc dù chính hấn không ý thức được đối với sự vật sự việc mình không biết, hấn luôn có sự hưng phấn khó tả. Hấn có cảm xúc, chứ không phải tam vô như mọi người nói. Có điều chính hấn cũng không ý thức thôi.

“Hai người nói gì tôi không hiểu?” Trịnh Xá vò đầu, đau khổ nói.

“Phạm nhân trí tuệ.” Cả Vô Nhan và Sở Hiền lên tiếng, sau đó quay sang nhìn nhau.

“Tiếp tục đi. Vậy còn chuyện ở Resident Evil 2. Tôi nghĩ tôi cũng đã biết lí do tại sao. Cô lựa chọn rồi đi là rất sáng suốt. Khi trí không bằng, lực lượng tuyệt đối bị áp đảo, chỉ có kẻ ngu ngốc mới trực tiếp đâm đầu vào.”

“Tôi sử dụng phòng hộ cấp A tránh thoát tinh thần lực dò xét. Sau đó thả Alien ra tiêu diệt zombie, thu hút sự chú ý của cao tầng Umbrella để lên vào. Thân phận của tôi là nhân viên sở nghiên cứu nhưng hạng mục bị ngừng. Tôi thuyết phục họ rằng A – Virus có lực lượng tuyệt đối, đã thành công trên vật, và tôi có thể điều khiển nó. Tôi đề nghị họ tiếp tục dự án, và hứa tặng họ G – virus tiến hóa thể. Lúc đó Trịnh Xá tự nhận là G đã gây oanh động lớn. Tôi thành công lấy được mẫu T – Virus. Tôi nghĩ anh sẽ hứng thú với nó.” Nói xong từ không gian lấy ra một xấp tài liệu và 1 ống nghiệm.

Trịnh Xá tiếp tục há mồm. Bọn họ còn bàn trở lại để lấy T – Virus, Vô Nhan trực tiếp đã lấy được. Đây là cỡ nào nghịch thiên cơ chứ? Người so với người, quả nhiên là tức chết nhau mà!!!

“Rất tốt!” Sở Hiền cầm lấy tài liệu, cuồng nhiệt đầy mắt không giảm. “Có thứ này thì thực lực đội chúng ta sẽ tăng mạnh. Trở về chủ thần không gian đưa cho tôi mẫu để nghiên cứu. Ở đây không phương tiện. Tiếp tục.”

“Ách, thực ra tôi có chuẩn bị đồ. Nếu không ngại thì anh có thể nghiên cứu luôn. Trở về có 8 ngày cũng không đủ.” Nói xong tiếp tục lấy đồ ra.

“Được rồi. Hai người đi về đi. Ngày mai sẽ bàn chuyện về Vua bạo cạp.” Sở Hiền mở lệnh tiễn khách

“Ách, đừng thức khuya nghiên cứu quá nhiều. Anh nghỉ ngơi đi.” Trịnh Xá gãi đầu

Vô Nhan như được đại xá, đưa túi không gian chứa đầy đồ thí nghiệm cho Sở Hiền rồi lui thật nhanh. Cũng may ngay từ đầu cô đã chuẩn bị kĩ. Thật may, Sở Hiền chỉ nhiệt tình với đồ vật chết đó, cũng chưa đến lượt cô.

Chỉ là Vô Nhan à, cô nghĩ thoát được sớm thế sao? Cô vẫn còn non lắm!

Bạn đang đọc truyện *Viễn Giả* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Chương 10 Trước khi trở lại chủ thần

Hôm sau, Sở Hiên nghiêm túc đưa ra đề nghị đốt sạch khu rừng giết chết lũ quái. Trịnh Xá nào quả thực ngày càng thoải hóa, không ngừng hỏi tại sao. Vô Nhan chỉ là cảm thấy Trịnh Xá thật đáng thương. Sau khi đốt sạch khu rừng, mọi người tiến vào kim tự tháp. Nhìn thấy kim tự tháp, tất cả đều thờ phào nhẹ nhõm, dọc đường mọi người đều thấy vô số xác quái, không ai dám chắc phía trước có còn con nào còn sống không, nếu quả là có thì số lượng cũng đủ để đoàn diệt cả nhóm. Không phải một trăm, hai trăm con, mà là hàng ngàn vạn con, có trời mới biết tại sao trong khu rừng này lại nhiều quái đến vậy, chúng nó rốt cuộc đã ăn những thứ quái gì?

“Cô làm gì vậy?” Sở Hiên đẩy kính nhìn lòng bàn tay Vô Nhan “Bọ cạp sao?”

“Đây là Scorpio. Nhiệm vụ của tôi là đưa nó đến đây, được 500 và 1 cái D.” Vô Nhan đắc ý “Thật sự rất đơn giản.”

“Phải vậy không?”

“Vua bọ cạp hồi sinh, tước bỏ thuộc tính và kỹ năng đã cường hóa của người khiêu chiến, đồng thời Đội quân của thần Anubis khởi động, tiêu diệt tất cả sinh vật trong phạm vi 50km xung quanh kim tự tháp, cho đến khi Vua bọ cạp bị giết...”

“Hoàn thành chỉ nhánh kịch tình đạt 500 điểm cùng 1 chi tiết kịch tình D”

“Kích phát quái vật thủ hộ lăng mộ. Tiêu diệt bọ cạp thủ hộ được 2000 điểm cùng 1 chi tiết cấp C.”

Mẹ nó chứ!!! Chủ thần nguoi chơi ta. Vô Nhan không thể nghi ngờ mặt đơ ra nhìn con bọ cạp đã biến trở về 3 mét. Bên cạnh mọi người cũng sững sờ. Giờ không chỉ là Đội quân của thần Anubis mà thêm cả bọ cạp thủ hộ. Trịnh Xá, ta đối ý rồi, nguoi quay lại giết nó trước được không? Vô Nhan mặt muốn khóc thành sọt mì.

Sở Hiên lập tức rút súng bắn vào bọ cạp. Người xung quanh không hiểu ra sao, Vô Nhan hét lên.

“Tấn công nó đi. Tôi đã mất kiểm soát bọ cạp này rồi.”

Lập tức mấy người O’Connell rút súng ra tấn công bọ cạp. Có điều đây là quái vật kịch tình cấp C, làm sao dễ dàng tiêu diệt như vậy? Vô Nhan mặt trắng bệch, sử dụng linh hồn xé rách và kỹ năng điều khiển, muốn tới gần để thu phục nó thực sự rất khó.

“Triệu hồi Alien tiêu diệt nó đi.” Sở Hiên bình tĩnh nói “Tôi muốn thấy Alien thể tiến hóa như thế nào.”

Vô Nhan một chút ngần ngại nhưng lập tức triệu hồi Alien. Alien lột xác 2 lần đã thu nhỏ lại chỉ gấp 3 người thường. Nhưng lực lượng của nó tuyệt đối là lợi hại. Sở Hiên cuồng nhiệt nhìn sinh vật ngoài hành tinh này, còn đám O’Connell thì sợ hết hồn. Alien chỉ cần một đuôi, bọ cạp lập tức treo. Sức mạnh của quái vật cấp A này đương nhiên áp đảo bọ cạp. Vô Nhan chỉ tiếc hận một chút vì không thu được Scorpio, đã thấy Alien ăn luôn xác bọ cạp kịch độc.

“Nhan Nhan, còn chưa đủ. Lần tới lượng kịch độc phải nhiều hơn để ta lột xác lần cuối. Nhớ lấy, chuẩn bị cho ta một cơ thể. Còn một chút nữa thôi.” Nói xong Alien biến mất.

“Hoàn thành chỉ nhánh được 2000 điểm cùng 1 chi tiết cấp C.”

Lúc này, Trịnh Xá cũng tiêu diệt được Vua bọ cạp. Hắn được Imhotep cuốn theo đưa đi. Không biết lần này Trịnh Xá có thông minh hơn không. Mọi người xả súng định bắn Imhotep, nhưng đã bị Trịnh Xá gào lên ngăn cản và thả dây Golbin xuống.

“Xin lỗi vì đã thả địch nhân của các nguoi đi. Có điều hắn sẽ sang Mỹ sinh sống, các nguoi không cần lo.”

“Chúng ta cũng không phải loại cô hủ như thế, kỳ thật tộc nhân của ta rất hy vọng có thể được thay đổi. Bây giờ trên thế giới không ngừng phát sinh biến hóa kịch liệt, nếu muốn có một cuộc sống tốt hơn, chúng ta nhất định phải buông bỏ một ít gánh nặng trên vai, Imhotep chính là một trong số đó. Chúng ta cũng không nhất định phải đánh bại hắn mới được, sở dĩ chúng ta một mực canh giữ là vì sợ hãi, sợ hắn hủy diệt Ai Cập... Nếu hắn thật sự có thể bỏ qua thù hận, chạy ra ngoại quốc, vậy chúng ta cũng không ngại vứt bỏ cái gánh nặng này... Hơn nữa, hiện tại chúng ta có rất nhiều vàng, số vàng này cũng đủ để tộc nhân của ta thay đổi cuộc sống chút ít, chuyện này thật sự phải đa tạ nguoi mới đứng chiến hữu ạ.”

Vô Nhan nhìn hăm mộ cực kì. Có người tin tưởng, cùng kẻ vai chiến đấu như vậy thật tốt. Tới đó, Sở Hiên kéo Vô Nhan và Trịnh Xá ra để hỏi điểm. Trịnh Xá cũng biết có chuyện gì, nhất nhất báo cáo tất cả điểm thưởng, kể cả kỹ năng đặc thù Vòng tay của thần Anubis.

“Nói tóm lại, hiện tại ta có ít nhất 10000 điểm thưởng và một chi tiết cấp A, ngoài ra còn có Ngọn giáo của thần Osiris, Vòng tay của thần Anubis... Phần thưởng lần này đúng là nhiều, coi như là tương xứng với khó khăn.”

Sở Hiên gật đầu đáp

“Vậy triệu hồi Đội quân của thần Anubis đi, dùng toàn lực triệu hồi, số lượng quân đội liên quan đến những bộ phim sau, ta sẽ có tính toán với bộ cục thế giới trong phim... Bắt đầu đi!”

Trịnh Xá gật đầu, hân yên lặng đưa năng lượng Vampire vào trong Vòng tay

“Ba trăm con, ở đây có ba trăm con quái vật, theo như người nói, hiện tại người dốc toàn lực có thể triệu hồi sáu xác ướp thị vệ phải không? Tốt lắm, rất mạnh... số lượng như thế này trong nhiều phim kinh dị cũng đủ để thay đổi căn khôn rồi, thậm chí là khi đối chiến với đoàn đội khác, chúng ta cũng có thể thông dong giải quyết chúng. Hơn nữa, Alien tiến hóa thể của Vô Nhan cũng không tồi. Một đuôi giết chết quái vật cấp C, toàn bộ quái vật bị nó chén sạch.”

“Không đơn giản như vậy.” Vô Nhan cười khỏ. “Tốc độ còi bỏ phong ấn của tôi sắp không kịp tiến hóa của Alien. Mỗi lần thả nó ra phải cố gắng cho nó một lượng lớn độc để nó tiến hóa. Như trong Resident Evil, Alien đã ăn sạch số thí nghiệm và lượng lớn Licker để tiến hóa. Lần này độc bọ cạp chưa đủ nhét kê răng. Lần tới nếu phong ấn của tôi không đạt 80%, tôi sẽ trở thành té phẩm của nó. Alien lột xác lần cuối cần 1 cơ thể để đổi hình.”

Trịnh Xá và Sở Hiên giặt mình. Sở Hiên nâng kính mắt, ánh mắt sáng lờ lờ.

“Thì ra là thế. Đây chính là hạn chế của huyết thống khi mới mở ra 50% sao? Trịnh Xá, chúng ta còn bao nhiêu ngày ở đây?”

“Còn hơn 10 ngày, có chuyện gì sao?”

“Tôi chuẩn bị phân tích cấu tạo Goblin glider, dù sao sớm muộn gì cũng phải làm, tác dụng của một chiếc với đoàn đội không rõ ràng lắm, tốt nhất là có thể cả đội mỗi người một cái, vì thế so với lãng phí mười ngày sau khi trở lại Chủ Thần không gian, không bằng tranh thủ thời gian còn lại ở thế giới này.... Như vậy sau khi trở về Cairo, cậu tốt nhất nên tiếp tục rèn luyện kỹ năng Bạo tạc, tôi có một chút tâm đắc với nó. Bất quá ở đây không thể lấy được số liệu thí nghiệm, sau khi trở về tôi sẽ giúp cậu kiểm tra một lượt, có thể giúp chiến lực của cậu trong nháy mắt nâng cao gấp nhiều lần. Nhưng điều kiện đầu tiên là cậu phải kéo dài thời gian sử dụng kỹ năng lên đến ba mươi giây, thậm chí lâu hơn, thời gian mười giây quá ngắn. Vô Nhan, thời gian này cũng tranh thủ mở huyết thống lên đến 80% đi. Số liệu thí nghiệm của T – Virus cũng cần phải hoàn thiện, có điều dụng cụ không đủ.”

Vô Nhan vô cùng đau khổ gật đầu. Trịnh Xá thờ ra một hơi nói

“Anh không chuẩn bị nghỉ ngơi một chút sao? Ý tôi là sau khi phân tích xong cấu tạo Goblin glider, hoặc là trực tiếp trở lại Chủ Thần không gian hoán đổi một bản vẽ thiết kế? Anh thỉnh thoảng cũng nên nghỉ ngơi một chút chứ? Lần này liên tục chiến đấu, bay tới bay lui, không ngừng bị thương, mười mấy ngàn còn lại này ngoài huấn luyện cố định tôi đã tính toán nghỉ ngơi một lượt rồi, anh thì sao?”

Sở Hiên nhú mày, có vẻ đang cân nhắc đề nghị của Trịnh Xá, hơn nửa ngày sau mới kỳ quái hỏi

“Nghỉ ngơi... là muốn làm gì?”

Trịnh Xá cẩn thận suy nghĩ, bấy giờ hắn mới nhớ ra từ lúc biết Sở Hiên, nam nhân này chưa từng nghỉ ngơi, ít nhất trong ký ức của hắn, Sở Hiên giống như lúc nào cũng bận rộn, có cảm giác như một chiếc đồng hồ đã lên dây cót không thể dừng lại được... Đương nhiên, nhìn sâu vào tâm trí Sở Hiên, Trịnh Xá biết, hắn cũng không phải không dừng lại được, mà là hắn không biết tiếp theo phải làm gì, vô tri vô giác, nếu không tìm cho mình một mục tiêu hoặc một nhiệm vụ để hoàn thành, hắn sẽ không tìm được mục đích để tiếp tục sinh tồn, đây mới là thế giới nội tâm chân thật của Sở Hiên.

“Hiểu rồi, vậy bắt đầu từ bây giờ, mười mấy ngày này không cần phải quan tâm lắm chuyện thế nữa, yên tâm nghỉ ngơi một chút sau đó theo tôi ra sông Nile câu cá.” Trịnh Xá gật đầu, nói chắc chắn.

“Câu cá?” Sở Hiên nhú mày ngẫm nghĩ, cứ như là vấn đề này so với suy luận và bố trí còn khó khăn hơn, một lúc lâu sau hắn mới gật đầu đáp “Được rồi, đến sông Nile câu cá.”

Vô Nhan sững sờ, sau đó hai mắt tỏa sáng. Đúng rồi, câu cá. Sao có thể quên phân đoạn quan trọng này chứ!!! Đại ma vương câu cá trong truyền thuyết.

Sau đó, Vô Nhan thấy một màn Trịnh Xá khoác lác khoác lác, còn Sở Hiên từng con từng con cá câu lên. Cô chính là thắc mắc, để tay vào nước xem lũ cá nói chuyện. Cô tuyệt đối không thừa nhận là mình nghĩ Sở Hiên sử dụng mỗi câu đặc biệt đầu nhé. Nhìn thấy cá ngày càng to, mọi người bắt đầu sợ hãi ngăn Sở Hiên lại.

Ngày cuối cùng, Sở Hiên tuyên bố muốn hồi sinh cho Zero. Vô Nhan cười khỏ. Thực sự đã tạo ra hiệu ứng bướm bướm rồi. Bởi vì lần này điểm và chi tiết không hề thiếu, lại có T – Virus nâng cao lực chiến của mọi người nữa. Sở Hiên lần này cũng kiếm được 2000 điểm và 1 chi tiết cấp C. Hắn ra 2000 điểm, Vô Nhan bỏ ra 4000 điểm và chi tiết, còn lại Trịnh Xá ra. Zero sống lại. Tất cả quay lại chủ thần không gian.

Bạn đang đọc truyện *Viễn Giả* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Chương 11 Nói chuyện

Việc đầu tiên khi Trịnh Xá quay lại là hồi sinh cho Vương Hiệp và Bá Vương. Vô Nhan tò mò đánh giá “đệ đệ” của Zero mới xuất hiện. Quả thực mạnh mẽ. Cô bé này nhìn thấy Zero, lập tức lao vào lòng hắn tặng một cái ôm. Sau đó nhìn thấy mọi người thì lui thật nhanh, mặt đỏ bừng. Vô Nhan mỉm cười với cô bé. Lúc này, trên quảng trường cũng xuất hiện 2 nam nhân nữa.

Không lâu sau, Bá Vương mở mắt ra trước, hần vội đứng bật dậy, đến khi nhìn rõ người bên cạnh là Sở Hiên, Zero và Trịnh Xá, gã người Nga cao lớn này mới cười ha hả nói

“Vượt qua phim Alien rồi sao? Ha ha ha, quá may mắn, ta không ngờ vẫn chưa chết, vừa nãy còn thấy đồng đội tới đón ta đi, không nghĩ rằng mình vẫn còn sống...”

Hần cười lớn, cười đến chảy cả nước mắt, bất quá, Trịnh Xá thì biết, nước mắt ấy, rất có thể không phải vì cười mà rơi...

Vương Hiệp bấy giờ cũng đồng dạng mở mắt ra, hần cũng vụt đứng dậy, tay phải nhanh chóng sờ bên hông, đến khi nhìn rõ Trịnh Xá cùng Sở Hiên hần mới ngáy người, sau đó hai chân đập gót, chào kiểu nhà binh tới Sở Hiên nói

“Đại tá! Trung úy Vương Hiệp đã tới địa điểm chỉ định, xin được biết kế hoạch hành động tiếp theo”

Sở Hiên cũng đáp lễ, nói

“Nghĩ... Nơi này không phải quân doanh, cũng không phải thế giới hiện thực, tin tức ta gửi về trụ sở có nói qua, người tiến vào đây tạm thời mất quân chức, tất cả lấy sống sót làm mục tiêu, hiện tại người là một thành viên Trung Châu đội, Vương Hiệp.”

Vương Hiệp hơi sững sốt, hần vốn chuẩn bị lại làm quân lễ chấm dứt đối thoại nhưng lại thấy Sở Hiên trực tiếp thu tay lại nên cũng chỉ có thể gượng gập hạ tay xuống, sau đó tò mò quan sát xung quanh, đặc biệt là quang cầu Chủ Thần trên đầu, đây là thứ làm hần cảm thấy hứng thú nhất.

Bá Vương ngẩng ngốc nhìn Vương Hiệp, hần chỉ chỉ vào Vương Hiệp rồi lại chỉ vào mình, sau đó nhìn quanh bốn phía. Vô Nhan nhìn thấy gã to con này sợ hết hồn, định rút lui về đằng sau nhưng không có giống như cô bé kia có Zero chắn, chỉ đành gượng cười gật đầu chào hần. Bá Vương nhất thời há hốc miệng nói.

“Không thể nào? Mấy người Trương Kiệt đâu? Hơn nữa vị trung úy Vương Hiệp này từ đâu ra? Cũng là người trong đoàn đội chúng ta sao? Hần cũng còn sống? Cả cô bé nào nữa đây? Trẻ con cũng xuất hiện sao?”

Vô Nhan quẫn. Đúng là cô có hơi lùn, mặt có hơi trẻ nhưng cô đã 20 tuổi được không? Trẻ con cái gì, đồ gấu to xác. Trịnh Xá khẽ cười khò, đáp

“Chuyện này nói ra thì hơi phức tạp, tóm lại hai người cứ đi tắm rửa, thay đổi trang phục cho thoải mái đi đã. Nhìn thấy mấy cửa phòng ở rìa quảng trường kia không? Giữ tay nắm cửa, tương tượng hình dáng căn phòng người muốn ở, cả đồ đạc và trang trí cũng cũng có thể tương tượng tương ra, sau đó mở cửa, chỗ đó sẽ là nơi các người ở sau này. Àch, Sở Hiên, Zero, Vô Nhan, mấy người cũng đi thay quần áo đi, trang phục sa mạc này chẳng thoải mái chút nào.”

“Vô Nhan, chúng ta nói chuyện một chút.” Sở Hiên nâng kính. “Tôi có vài chuyện muốn nói với cô.”

Mặt Vô Nhan nháy mắt trắng xanh. Mọi người khó hiểu, đơn giản là chưa biết sự khủng bố của Sở Hiên thôi. Vô Nhan bi tráng như chiến sĩ sắp phải hi sinh đi về phía phòng Sở Hiên. Mọi người ai về phòng này.

“Tôi rất hứng thú với chuyện bên ngoài chiếc hộp. Cô nói xem ngoài đó có gì?” Sở Hiên đưa cho Vô Nhan một cốc nước nhân nhặt hỏi.

Vô Nhan chăm chú nhìn cốc nước đánh giá. Sẽ không phải thuốc nói thật hay cái thứ gì đó đáng sợ đâu nhỉ? Sở Hiên vừa sống dậy, chắc chắn chưa kịp điều chế gì đâu.

“Cô đang sợ hãi.” Sở Hiên trần thuật “Yên tâm, là nước lọc vừa đổi từ chủ thần.”

Vô Nhan cười ngượng ngùng, một hơi uống hết cốc nước.

“Xin lỗi, nhưng anh quả thật quá đáng sợ.” Vô Nhan đặt cốc xuống “Ngoài kia rất bình thường, thậm chí còn không tốt như ở đây, cũng không tiên tiến như ở đây.”

“Tại sao cô lại xuất hiện? Là tuyệt vọng hay thôi miên?”

“Tình lại đã thấy ở Alien 4. Tôi không có gì bất mãn với cuộc sống, cũng không biết liệu có bị thôi miên không.”

“Cô có thể nói rõ chuyện tiếp theo không?”

“Không thể. Tôi sẽ bị chủ thần phát hiện. Lần trước khi nhớ lại, viết ra giấy, tờ giấy trong phòng bốc cháy. Sau đó đầu tôi đau đớn như bị chèn ép.”

“Vậy tức là lời nói ám chỉ thì được.”

“Đúng vậy. Tôi có thể đưa ra lời ám chỉ. Tỉ như trong Resident Evil 2, tôi không thể nói ra thực lực của Ác Ma đội dù biết chi tiết. Nhưng tôi có thể ám chỉ rằng họ sẽ bị áp chế bởi người họ không thể ngờ, cũng khó phản kháng lại. Như vậy chủ thần sẽ không phán đoán tôi là BUG.”

“Cho đến tận The Mummy Return, thực ra cô vẫn không nhúng tay vào, là sợ thay đổi sao?”

“Đúng vậy. Nhưng đã thay đổi rồi. T- Virut lấy được trước thời gian, Zero cũng sống lại trước. Một khi đã bắt đầu nhúng tay thì hiệu ứng bướm bướm sẽ xuất hiện. Như vậy những gì ngoài hộp thấy trước đây trên cơ bản chỉ có giá trị tham khảo. Về người mới hay đoàn chiến.”

“Tôi đã hiểu. Cô có thể tỉnh lại và quên hết những điều tôi vừa hỏi.”

Vô Nhan tự đứng ngẩn người. Cô nhìn cốc nước đặt trên bàn, mặt bỗng dưng xanh mét.

“Anh thôi miên tôi.”

“Cô nhầm.” Sở Hiên thần nhiên

“Sở Hiên, về cơ bản huyết thống linh hồn cũng là một loại tinh thần lực. Tôi có thể nói tinh thần lực của tôi còn mạnh hơn của Chiêm Lam. Lúc này quả đúng là nước lọc mới đổi, nhưng thứ anh đổ thêm vào lại có hiệu quả an thần. Sau đó nhân lúc ý chí hơi lơ lửng tiến hành thôi miên. Đó quả thực là cách rất tốt, nhưng anh chỉ nghĩ tinh thần của tôi chỉ dùng để giao lưu với động vật mà thôi, đó là điều anh nhầm. Lúc anh hỏi đến câu thứ 2 tôi đã tỉnh lại. Nếu không câu trả lời cũng không lại giống một loại ám chỉ, và thứ ngồi trước mặt anh cũng ngay lập tức biến thành một thứ bầy nhầy máu me. Nếu muốn hỏi gì anh có thể hỏi thẳng tôi.” Vô Nhan vô cùng tức giận đứng dậy.

“Cô sẽ nói sao?” Sở Hiên bình tĩnh

“Tôi...”

“Cô sẽ không nói, mà sẽ lại ám chỉ giống lúc này. Cũng là phương pháp của tôi sai lầm. Thật xin lỗi.”

“Anh...”

“Cô có thể về. Nhớ đóng cửa.”

Vô Nhan giận run người. Cô hít thật sâu, bình ổn lại mình, sau đó đi ra cửa.

“Anh nói đúng. Tôi sẽ không nói. Bởi bây giờ có nói hay không cũng không còn quan trọng nữa. Kể từ lúc bắt đầu có ý muốn gia nhập Trung Châu đội, tôi nghĩ cái hộp sắp sửa thay đổi rồi, cũng không còn là cái hộp tôi thấy trước đây nữa.”

Vô Nhan mở cửa đi ra, sau đó đập mạnh. Cô không nghe thấy tiếng Sở Hiên ở phía sau. Rất nhỏ, như là tự hỏi.

“Nhưng dường như cô vẫn chưa thực sự là một thành viên của Trung Châu đội. Cô vẫn giữ thái độ của một người đứng ngoài. Điều đó khiến cô trở thành một nhân tố bất ổn cho đội. So với việc trở về thế giới thực, tôi càng hứng thú với bên ngoài chiếc hộp, thế giới của cô hơn.”

Vô Nhan về phòng úp mặt vào gối. Tim cô đập rất nhanh. Huhu lại trang B. Liệu cô có bị đại tá cho vào danh sách tính kế không? Lúc này sợ hết hồn. Vô Nhan tự đánh mình một cái. Cho người trang B, già bộ cái rắm. Đại tá chắc chắn sẽ nhắm vào cô rồi.

“Tình huống cơ bản như tôi vừa nói, các anh đã chết từ mấy bộ phim kinh dị trước rồi, trên thực tế, cả Trung Châu đội chỉ có tôi và Vô Nhan sống sót, khi đối chiến với Ác Ma đội... chỉ có tôi tham sống sợ chết, còn lay lắt lại đây. Vì thế, chúng ta phải hồi sinh lại thành viên từng tham gia Trung Châu đội, để Trung Châu đội trở thành tiểu đội luân hồi mạnh nhất!”

Trong nhà Trịnh Xá, bốn người kia đều đã chỉnh trang xong, năm người đàn ông đều không nấu cơm, Bá Vương và Vương Hiệp đều biết một chút cách thức nấu ăn quân đội nhưng mùi vị thật sự không thể nuốt nổi, Zero không biết nấu. May mà La Lệ biết nấu nướng chút ít nên bốn người còn lại được Trịnh Xá lôi đến nhà ăn cơm. Vô Nhan và cô em Zero cũng vào bếp giúp La Lệ. Trước khi ăn, Trịnh Xá kể lại đại khái những chuyện đã xảy ra, đặc biệt là thông báo bọn họ đã chết, mà hồi sinh chỉ được một lần, cũng có nghĩa là nếu bọn họ lại chết thì nhất định là tử vong thật sự.

Vô Nhan bận rộn trong bếp, không nói gì. La Lệ mới có 16, cũng chỉ là biết chút đồ ăn gia đình. Còn cô bé kia hoàn toàn là mười ngón tay không dính nước, chỉ phụ giúp cầm đồ. Vô Nhan dù gì cũng đã trạch 20 năm, nấu ăn cũng là kỹ năng sống không thể thiếu, nên cô chính là đầu bếp chính.

“Chị Vô Nhan, thật thơm quá, đây là món gì, em chưa thấy bao giờ?” La Lệ hít hà, ánh mắt sùng bái nhìn Vô Nhan

Cô em Zero cũng mắt lấp lánh nhìn thức ăn trong chảo. Vô Nhan thấy hai người này thật đáng yêu chết đi được, như con thỏ non vậy.

“Đây là món đặc sản quê chị.” Vô Nhan cười “Em giúp chị lấy đĩa đi.”

“Đây.” La Lệ vui vẻ “Chị Vô Nhan, chị cười trông xinh lắm. Mấy ngày trước chưa thấy chị cười bao giờ.”

“La Lệ miệng thật ngọt.” Vô Nhan có chút ngẩn người cười phá lên. “Em có muốn tham gia bộ phim tiếp theo không?”

La Lệ cứng đờ. Khuôn mặt cô bé khổ sở chút, lại bình tĩnh lại.

“Em chỉ là gánh nặng cho mọi người. Trong Alien 4, chị thấy đấy, em không muốn cho Trịnh Xá thêm gánh nặng. Em...”

“Đừng khóc.” Vô Nhan thở dài đưa tay gạt nước mắt cho La Lệ. “Em biết không, nước mắt không thể giúp được gì. Chị hiểu Trịnh Xá là toàn bộ thế giới của em. Nhưng em lại không phải toàn bộ thế giới của anh ta. Những bộ phim kinh dị kia, em cũng biết là cực kỳ nguy hiểm, vậy nên, những người

phụ nữ kẻ vai chiến đấu cùng anh ta lại càng ngày khiến em cảm thấy bất an. Nhưng em lại trơ mắt nhìn hết thấy phải không? Chị đã đưa cho Sở Hiên T – Virus để nghiên cứu. Có thể trước bộ phim tiếp theo sẽ hoàn thành. Nếu em có thể đề cao lực lượng, em có thể sống vai cùng người em yêu. Em sẽ không phải đứng đằng sau, nhìn người đó gặp nguy hiểm mà rơi lệ, nhìn những người phụ nữ khác trải qua khó khăn cùng hân, sống vai với hân lại có tình cảm kích động hơn cả em. La Lệ, em là cô bé vô cùng mạnh mẽ. Chị tin tưởng em có thể càng mạnh mẽ hơn, không cần người khác phải che chở.”

La Lệ kích động. Ngay cả cô bé đứng bên cạnh cũng kích động lên. Cô bé lấp bắp

“Em cũng muốn trở nên mạnh mẽ. Em cũng không muốn làm gánh nặng của anh trai.”

“Cô bé ngốc, anh trai em thì em có thể hoàn toàn yên tâm. Anh ấy là tay súng bắn tỉa mạnh nhất, trái tim cũng đủ kiên định nhất. Chị lo lắng cho La Lệ thôi. Trái tim Trịnh Xá là đàn ông bình thường. Anh ta không khỏi có lúc mềm lòng. Cứ nhìn đội chúng ta đi. Trước đây có Trương Kiệt chỉ một lòng với chị Na nhi. Sở Hiên không tính, hân không có khái niệm nam nữ. Bá Vương là người nước ngoài, không so đo. Trương Hằng, Tề Đăng Nhất, Vương Hiệp đâu có ai tạo người. Còn Trịnh Xá, hân coi trọng đồng đội chị đồng ý. Nhưng người ta thích hân, không ngại trả giá vì hân, đến trường sinh thập tự giá quý như vậy cũng đưa cho hân mà không đòi hỏi gì. Đàn ông ấy mà, làm sao có thể không có chút rung động, không thỏa mãn hư vinh. Hơn nữa, ngày ngày kẻ cận, ngày ngày sống vai đối diện sinh tử như vậy... La Lệ, chị nói như vậy không phải để chia rẽ em. Chị biết em không muốn trở thành gánh nặng cho Trịnh Xá, nhưng em cũng cần biết một vài chuyện. Em cứ suy nghĩ đi, nếu muốn huấn luyện đến tìm chị. Trịnh Xá muốn bảo vệ em, nhưng mỗi lần 1 chi tiết D, nói nhiều không nhiều, nói ít không ít. Nếu chỗ đó đòi ra để em cường hóa, hoàn toàn có thể đi tới phim kinh dị rồi. Bây giờ độ khó đã bị giảm xuống, nếu em muốn tham gia bộ phim tới thì đến tìm chị vào sáng mai nhé.”

La Lệ có chút suy nghĩ, gật gật đầu. Lúc này, Zero đi vào.

“Sao rồi, cô bé không làm phiền mọi người chứ?”

Em gái thấy Zero vui vẻ lao vào lòng hân. Cô bé mỉm cười ghé vào tai hân nói gì đó. Zero có chút giật mình suy nghĩ. Sau đó hân gật đầu, hơi mỉm cười xoa đầu cô bé. Ánh mắt hân vô cùng dịu dàng.

“Vô Nhan phải không? Cảm ơn cô đã bỏ nhiều điểm và cả chi tiết ra để hồi sinh cho tôi. Sau này tôi sẽ trả lại.”

Vô Nhan định nói không cần, nhưng nhìn cô bé ánh mắt lấp lánh, Vô Nhan lại gật đầu.

“Anh xứng đáng có cơ hội sống lại. Trung Châu đội cần lực lượng của anh.” Vô Nhan nói “Bộ phim tới là Jurassic Park 2, cố gắng săn thêm mấy con khủng long để kiếm điểm thưởng trả lại cho tôi là được.”

Zero gật đầu. Hân giúp bê mấy đĩa thức ăn ra. La Lệ có chút thất thần suy nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Viễn Giả* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 12: Chương 12 La Lệ mạnh mẽ

Mọi người đang ngồi bàn luận về bộ phim tiếp theo. Trịnh Xá nói.

“Bộ phim kinh dị tiếp theo là Jurassic Park 2. Quả đúng như Sở Hiên dự đoán, độ khó phim kinh dị chúng ta nhận được đột nhiên giảm xuống. Đây là phim kinh dị thuộc loại khoa học viễn tưởng, chiến đấu với sinh vật thường độ khó rất nhỏ, mặc dù số lượng và kích thước khủng long có lẽ sẽ được nâng lên theo độ khó, nhưng hoàn toàn có thể sử dụng vũ khí giải quyết, hơn nữa cho dù có sử dụng vũ khí hạng nặng bình thường cũng hoàn toàn có thể tiêu diệt khủng long, điểm quan trọng nhất chỉ là số lượng khủng long trong phim... Đây rất có thể cũng là cơ hội lớn nhất của chúng ta, không biết giết khủng long có được điểm hay không, nếu có thể, cứ tiêu diệt toàn bộ khủng long trên hòn đảo trong phim đi! Bây giờ mọi người tự nêu vũ khí mình muốn ra.”

Thấy Vô Nhan, La Lệ, Zero đi ra, mọi người dừng lại. Thật thom quá đi.

“Vô Nhan, không ngờ cô cũng có biệt tài này. Rất ngon.” Trịnh Xá giật mình.

“Ha ha, Vô Nhan, tôi là Bá Vương. Tôi đã nghe về năng lực của cô, thật lợi hại.” Bá Vương cười sang sảng “Tài nấu ăn của cô cũng lợi hại không kém”

“Vương Hiệp.” Vương Hiệp gật đầu chào Vô Nhan “Món ăn của cô khiến tôi nhớ đến mẹ mình. Bà cũng đã từng nấu món này. Đã thật lâu tôi chưa được thưởng thức qua.”

“Rất đẹp mắt.” Đây là Sở Hiên nói.

Bữa ăn coi như náo nhiệt. Sau đó mọi người bàn đến phương án cường hóa. Lần này Trịnh Xá bội thu, Vô Nhan cũng thu hoạch được khá khá, thậm chí Sở Hiên cũng có thêm 2000 điểm và 1 cái C do cò quai với Vô Nhan.

“Như vậy Sở Hiên tự mình đổi súng. Tôi sẽ đổi giúp cho Bá Vương và Vương Hiệp. Vô Nhan giúp Zero đổi súng.”

Sau đó mọi người đi thử uy lực. Vô Nhan đổi xong vẫn còn lại 8000 điểm 1 cái D và 2 cái B. (Tôi là đau đầu nhất khi nghe phần đổi. Trước Vô Nhan có hơn 12000 điểm, 2D và 2B. Mở ra thế giới lần đầu mất 10 điểm 1 ngày là thành 900 điểm và 1 cái D thì còn 11100 và 1D 2B. Ăn ké lấy vòng tay Anubis là 4000 và 2C, thêm 500 và 1D đưa bộ cạp đi, thêm 2000 và 1C tiêu diệt bộ cạp rồi trừ đi 4000 và 1B hồi sinh Zero thì còn 13600 điểm, 2D 3C và 1B. Trừ điểm súng Gauss và đạn đi, cộng thêm đổi đồ linh tinh nữa thì còn thế nhé. Tôi là dân văn, đừng mong tôi ngồi tính toán đầu hết cả mê.)

Vì bộ phận của Goblin quá đắt nên tạm thời Sở Hiên nghiên cứu T – Virus. Đến ngày thứ 8, hắn gọi mọi người ra để tiêm. Có điều Vương Hiệp, Zero và Bá Vương đều mở ra cơ nhân tòa tầng thứ nhất, nhưng Vô Nhan lại không được. Sở Hiên muốn trong 2 ngày còn lại 2 người kia quen với trạng thái mới, còn hắn tiếp tục quay lại nghiên cứu.

Không thể mở ra ADN tầng thứ nhất. Thì ra là như vậy. Đó là lí do cô không bị nhân bản vào Ác Ma đội. Đó là vì sao huyết thống mở ra 100% lại tên gọi không chế gen, ngang bằng với mở ra ADN tầng 5. Sau khi tiêm T – Virus, Vô Nhan đạt được mở ra huyết thống 75%, còn kém chút nữa.

“Chị Vô Nhan, em đã suy nghĩ kĩ rồi. Em muốn trở nên mạnh mẽ. Em muốn chiến đấu cùng Trịnh Xá.”

Tối đó, La Lệ tìm đến Vô Nhan. Mấy ngày trước, La Lệ không có phản ứng gì. Tuy nhiên cô bé không ngừng suy nghĩ. Nhìn Trịnh Xá không ngừng trở nên mạnh mẽ, La Lệ càng cảm thấy mình là trời buộc. Cô không muốn như vậy. Vì vậy khi Sở Hiên nghiên cứu thành công T – Virus, cô đến tìm Sở Hiên, muốn liều. Sở Hiên cũng không hỏi, liền cho cô bé. Có vẻ như hắn biết La Lệ định làm gì.

“Bây giờ còn có 2 ngày, căn bản cũng không kịp. Vậy chúng ta đổi thời gian trở về phim kinh dị rèn luyện đi.” Vô Nhan nói. “Em tiêm vào T – Virus, tuy nói có thể mở ra cơ nhân tòa tầng thứ nhất, nhưng em không có kĩ xảo chiến đấu hay năng lực thừa nhận. Chúng ta đổi thời gian trở về. Chị giúp em!”

“Vô Nhan, cảm ơn chị. Chúng ta đi luôn thôi.”

Vô Nhan suy nghĩ. Ở bảng thông tin chỉ có Resident Evil 1 2, The Grudge, Alien 1 4, The Mummy, Final Destination. La Lệ chưa từng đi tới, chỉ tốn có 10 điểm 1 ngày. Nhưng tất cả trừ Chú oán và Từ thần thì cô gần như đã tham gia, sẽ phải trả 50 điểm 1 ngày. Vẫn là đến Alien 1 đi, cả cô và La Lệ đều chưa đi. Trái đất ở đó hiện tại vẫn an toàn. Alien 4 đã thành Alien 5 rồi, không thể đến.

(Mọi người có nhớ ở phần đầu SH đã tìm hiểu chủ thần và nói cách trở về hiện thực, trong đó có đoạn nói rằng có 5 bộ phim đã trải qua không? 5 bộ phim đó là do người có tư thâm nhất trong đội trải qua là Trương Kiệt. Ta căn cứ vào đó mới nói là có từng ấy bộ phim tồn tại theo Trịnh Xá đấy nhé.)

“Đổi 300 ngày tốn 6000 điểm và 2 chỉ tiết D, có đổi không?”

“Đổi”

“La Lệ, sao chưa về?” Đúng lúc này Trịnh Xá đi ra “Vô Nhan, La Lệ, hai người...”

Trịnh Xá chưa nói xong, cả hai đã biến mất trên quảng trường. Hắn sững sờ. Còn chưa kịp định thần lại thì hai người đã trở về. Vô Nhan bế La Lệ đang hôn mê. Cả hai người dính rất nhiều máu. Vô Nhan gào lên.

“Chủ thần, chữa trị toàn thân cho La Lệ. Điểm thưởng trừ vào tôi.”

Trịnh Xá mặt trắng bệch chạy ra. Sau đó, ánh mắt hắn như giết người nhìn chăm chăm vào bên trong cột sáng, La Lệ đang được chữa trị, còn chưa tỉnh.

“Vô Nhan, cô đã làm gì? Tại sao La Lệ lại ra nông nỗi này?”

Vô Nhan cũng vô cùng chật vật, nhưng ánh mắt lại vô cùng tỉnh táo. Cô không nói gì, để mặc Trịnh Xá gào thét. Hắn lao đến định đánh Vô Nhan nhưng bị cô tránh né. La Lệ cũng đã tỉnh, nhưng vẫn phiêu trong cột sáng, lo lắng nhìn hai người.

“Xá, không cho phép anh đánh chị Nhan. Là do em cầu xin chị ấy đưa em đi. Em không muốn mỗi lần nhìn thấy anh trở về, trên người thương tích, hôn mê bất tỉnh. Em muốn chiến đấu cùng anh. Em không muốn trở thành gánh nặng của anh.”

La Lệ đã hạ xuống. Cô bé khóc lóc lao vào lòng Trịnh Xá. Trịnh Xá đau lòng ôm lấy La Lệ.

“Lệ, em nói gì vậy? Em không là gánh nặng của anh. Em là niềm tin, là hy vọng mỗi khi anh sắp gục ngã. Không có em, anh sẽ không như bây giờ. Anh sẽ lạc lối.”

“Xá, vậy hãy để em chiến đấu cùng anh. Van anh. Em đã mở ra cơ nhân tòa tầng thứ nhất. Em đã học cách chiến đấu, đối diện với Alien mà không cần sự che chở của anh. Em đã có thể. Em muốn sống vai cùng anh, đến tận khi chết. Nếu chết, em cũng muốn thấy anh gục ngã trước khi biến mất, lúc đó em sẽ đi cùng anh. Em không muốn đứng trên quảng trường chờ đợi, rồi bỗng một ngày bị chủ thần xóa mất giống như những người khác. Xá, em sợ...”

Trịnh Xá yên lặng ôm lấy La Lệ. Vài nhà thấy có tiếng động đã mở cửa ra. Sau đó thấy hai người đang ôm nhau, lại dù có thắc mắc, cũng đóng cửa lại. Lúc này thấy Trịnh Xá la hét và tiếng Vô Nhan, giờ Vô Nhan đã trở lại phòng rồi.

“Vào đi, không cần ngưng.” Zero sờ đầu em gái “Hai người đó không sao.”

“Em biết chuyện gì xảy ra.” Cô bé tỉnh ngịch lẽ lười

“Ừ.” Zero dịu dàng bế cô bé vào nhà “Không liên quan tới chúng ta.”

“Có chứ!” Cô bé kích động “Chị Nhan nói anh Trịnh Xá là tất cả thế giới của chị La Lệ, nhưng chị La Lệ lại không phải tất cả thế giới của anh ấy. Chị ấy bảo anh Trịnh Xá còn có đồng đội sống vai chiến đấu, trái tim anh ấy chỉ là người đàn ông bình thường, cũng có lúc rung động... Chị ấy còn nói...” Cô bé kể lại chuyện trong bếp hôm đó.

“Cô ấy nói vậy thật sao?” Zero trầm ngâm

“Đúng vậy. Anh, em có phải gánh nặng của anh không? Chị Lệ cũng trở nên mạnh mẽ, em cũng muốn sống vai cùng anh.”

“Cô bé ngốc. Vô Nhan nói đúng, Trịnh Xá có trái tim của người bình thường. Hắn cũng rung động trước Chiêm Lam, thậm chí mập mờ với Triệu Anh không. Nếu La Lệ không trở nên mạnh mẽ, sống vai cùng hắn, có lẽ lâu dần La Lệ sẽ trở thành... có lẽ đúng là gánh nặng. Em thì khác. Anh chỉ còn lại có mình em.”

Cô bé đỏ mặt, vui đầu vào lòng Zero. Hắn thấy có chút ngứa trong lòng, cúi xuống hôn cô bé. Hai người triền miên dây dưa không dứt.

“Em đúng là gánh nặng ngọt ngào của anh. Cô bé ngốc.”

Zero đáp chần, ôm lấy người bên cạnh ngủ.

Ngoài kia, Trịnh Xá cũng suy nghĩ thật nhiều. Sau khi về phòng, hiếm khi hai người không vận động mà nằm ôm nhau tâm sự. La Lệ kể về chuyện cô trở về trái đất trong Alien 1 như thế nào. Vô Nhan giúp cô một thân phận luyện tập trong quân đội nửa năm, sau đó cô chiến đấu với Alien ra sao. Liên miên mãi, nhưng ánh mắt cô bé sáng rực, tràn đầy năng lượng.

“Anh biết không, em không còn sợ Alien nữa. Lũ quái vật xấu xí đó trước kí sinh trong em không ngờ bị chị Nhan đánh bại rất dễ dàng. Chị ấy dạy em rất nhiều. Anh đừng giận chị ấy. Tất cả là do em. Chị ấy giúp em cường hóa thân thể, tiêm T – virus và mở phim kinh dị 300 ngày. Chị ấy còn đòi súng cho em nữa. Số điểm chị ấy bỏ ra rất lớn. Anh nhớ trả lại cho chị ấy đấy.”

“Được rồi cô bé, mau ngủ đi.” Trịnh Xá thờ dãi “Anh biết rồi.”

La Lệ còn nói gì nữa, nhưng giọng nhỏ dần nhỏ dần, ngủ lúc nào không hay. Trong khi ngủ, cô bé mỉm cười rất thỏa mãn. Trịnh Xá lại thờ dãi một hồi.

La Lệ như vậy... cũng tốt. Lúc trước nếu cô bé mạnh như vậy, biết đâu sẽ tránh được khỏi bị... đều là do mình không tốt, không bảo vệ được La Lệ. Trịnh Xá nhìn người bên cạnh ngọt ngào ngủ, không khỏi đau lòng.

Còn Vô Nhan trở về tắm rửa. Cô đứng là chứa xui xẻo, cứ vào Alien y như rằng sẽ gặp chuyện. Lần này còn hơn cả chuyện, lại còn liên lụy đến La Lệ, cô có chút hối hận.

Alien 1 đáng lí cực kì an toàn, thể nhưng hai người gặp phải đoàn đội khác. Đó là 1 tuần cuối cùng, sắp sang Alien 2, đoàn đội kia đi vào. Vô Nhan hết hồn khi nghe thấy tiếng chủ thần nêu lên nhiệm vụ giúp Alien đoàn giết đối phương. La Lệ cũng mặt mày trắng bệch vì lần đầu gia nhập đoàn chiến. Đối phương có 17 người, nhiệm vụ tiêu diệt Alien tiến hóa thể. Họ không ngờ Alien 2 lại có độ khó 17 người, cực kì phiền nộ. Đội bên kia chỉ có 4 người mở cơ nhân tóa, 3 người là đã trải qua nhiều bộ phim kinh dị, trong đó có 1 người là tinh thần lực hệ, còn lại 10 người là tân nhân. Khi định vị Alien tiến hóa thể là bên người Vô Nhan, đoàn đội đó tưởng dễ ăn, còn đưa ra điều kiện chỉ cần cô giao Alien sẽ tha cô đi. Nhưng mà, Alien mà bị tiêu diệt, cô sẽ bị mật sát, còn liên quan tới cả La Lệ nữa.

Thế là Alien được thả ra, giết chết 7 người kia, nhưng cũng không phải cực dễ dàng, dù gì cũng là thành viên mở khóa ADN. Số điểm không tính cho Vô Nhan. 10 người còn lại là Vô Nhan và La Lệ giết. Có điều khi cuối cùng, Alien tuy bị thương nặng nhưng sắp tiến hóa lần cuối, nó định lấy La Lệ làm cơ thể. Vô Nhan bất chấp bảo vệ La Lệ nhưng cô bé vẫn bị thương. Vì vậy kích phát huyết thống 80%, đột phá bất ngờ cứu được hai người. Tuy thương vong thảm trọng, song may mắn trở về chủ thần kịp. Đội đối phương đoàn diệt. La Lệ và Vô Nhan kiếm được 34000 điểm do được dương 17 điểm. La Lệ học cách chiến đấu, còn được thực hành, thậm chí còn kiếm được điểm nên vô cùng vui vẻ. Có điều cô bé tạm thời dẫu Trịnh Xá.

“Chuyện chính là như vậy. Nhưng tôi không hiểu tại sao đoàn đội chúng ta vẫn tính là yếu.” Vô Nhan kể chuyện cho mọi người nghe.

Trên quảng trường, cô bé La Lệ vui vẻ nắm tay Trịnh Xá. Giờ cô cũng là tiểu phú bà nhé. Sở Hiền nâng kính lên, nhìn tư liệu được đánh dấu.

“Cô quá vọng động. Có điều cũng quá may mắn. Đoàn diệt đối phương, đó vốn là nhiệm vụ của Alien. Cô chỉ là may mắn nhờ Alien nên mới đoàn diệt đối phương, cũng không phải do cô quá mạnh. Đương nhiên chủ thần sẽ không đánh giá dựa trên thành tích đó.”

“Vô Nhan, quá cường!!” Bá Vương vỗ tay “Nhất định cô chơi game nhân phẩm rất cao, trị may mắn quá mạnh. Đi cùng cô cộ điểm chính là chân lí.”

“Ngày mai tiến vào phim kinh dị, cứ để La Lệ vào. Cô bé bây giờ sức chiến đấu không hề kém, nhưng vẫn cần rèn luyện. Nếu bộ phim nào quá nguy hiểm thì chuộc thân cho cô ấy cũng được.” Sở Hiền nói “Vội tốc độ này thì bộ phim tiếp theo, chủ thần sẽ gia tăng độ khó cho chúng ta. Thêm chiến lực cũng tốt.”

“Anh nghe chưa? Phải cho em theo đấy nhé!” La Lệ vui vẻ

Trình Xá gặt đầu vuốt tóc La Lệ. Không thì còn cách nào. Cũng may bộ phim tới là Jurassic Park 2, chỉ cần dùng khoa học kĩ thuật khá là nhẹ nhàng. Nếu nguy hiểm, hấn cũng sẽ bảo vệ La Lệ.

Bạn đang đọc truyện *Viễn Giả* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.